

Západočeská univerzita v Plzni

Fakulta právnická

Katedra Veřejné správy

Diplomová práce

Zapojování veřejnosti do rozhodování veřejné
správy

Předkládá: Bc. Jana Nováková

Vedoucí diplomové práce: JUDr. Tomáš Louda, CSc.

ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA V PLZNI

Fakulta právnická

Akademický rok: 2020/2021

ZADÁNÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE

(projektu, uměleckého díla, uměleckého výkonu)

Jméno a příjmení: **Bc. Jana NOVÁKOVÁ**
Osobní číslo: **R19N0039P**
Studijní program: **N0421A220001 Veřejná správa**
Studijní obor: **Veřejná správa**
Téma práce: **Zapojování veřejnosti do rozhodování veřejné správy**
Zadávající katedra: **Katedra veřejné správy**

Zásady pro vypracování

Úvod
Vymezení pojmů
Právní úprava
Územní a regionální rozvoj, EIA, SEA, Agenda 21
Závěr

Rozsah diplomové práce:
Rozsah grafických prací:
Forma zpracování diplomové práce: **tištěná**

Seznam doporučené literatury:

viz zvláštní seznam

Vedoucí diplomové práce: **JUDr. Tomáš Louda, CSc.**
Katedra veřejné správy

Datum zadání diplomové práce: **29. března 2020**

Termín odevzdání diplomové práce: **31. března 2021**

JUDr. Petra HRUBÁ SMRŽOVÁ, Ph.D. (v.z.)

JUDr. et PhDr. Stanislav Balík, Ph.D.
děkan

JUDr. Tomáš Louda, CSc.
vedoucí katedry

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem diplomovou práci na téma „Zapojování veřejnosti do rozhodování veřejné správy“ zpracovala samostatně a že jsem vyznačila prameny, z nichž jsem pro svou práci čerpala způsobem pro vědeckou práci obvyklým.

.....

Jana Nováková

Poděkování

Touto cestou bych ráda poděkovala vedoucímu své diplomové práce JUDr. Tomáši Loudovi, CSc. za cenné rady a připomínky.

Obsah

Úvod	8
1. Vymezení pojmů	10
1.1 Veřejnost	10
1.2 Veřejná správa	10
1.2.1 Státní správa	12
1.2.2 Samospráva	13
2. Rozhodování	15
2.1 Rozhodovací proces	15
2.2 Princip omezené racionality v rozhodovacích procesech	17
2.3 Rozhodovací situace	17
2.4 Vlastnosti rozhodovacích procesů	18
2.5 Přístupy k rozhodovacím procesům	18
2.6 Typy a druhy rozhodování a rozhodnutí ve veřejné správě	19
2.6.1 Dělení podle typu subjektu a zaměřenosti rozhodnutí	20
2.6.2 Dělení podle vztahu k úplnosti rozhodované věci a k postupu rozhodování	20
2.6.3 Dělení podle věcného zaměření	21
2.6.4 Dělení podle vztahu k programovosti	21
2.6.5 Dělení rozhodnutí podle časového hlediska a podle vztahu k funkcím veřejné správy	21
2.6.6 Dělení na rozhodování povinnostní (vázané) a volné	22
2.6.7 Dělení podle vztahu k tvorbě a realizaci norem veřejného práva	22
2.6.8 Dělení z hlediska formálnosti	22
2.6.9 Dělení podle právní závaznosti rozhodnutí	23
2.6.10 Dělení podle způsobu využití výchozích informací	23
2.7 Zásady rozhodování ve veřejné správě	24

2.8 Omezení rozhodovací činnosti	25
3. Mezinárodní a vnitrostátní právní úprava.....	27
3.1 Aarhuská úmluva	27
3.1.1 Přístup k informacím o životním prostředí	28
3.1.2 Shromažďování a šíření informací o životním prostředí	29
3.1.3 Účast veřejnosti na rozhodování o specifických činnostech.....	29
3.1.4 Účast veřejnosti při tvorbě plánů a na přípravě prováděcích předpisů	30
3.1.5 Přístup k právní ochraně	30
3.2 Evropská úmluva o krajině	30
3.3 Agenda 21	31
3.4 Agenda 2030	33
3.5 Posuzování vlivů na životní prostředí.....	34
3.5.1 Proces EIA	35
3.5.2 Proces SEA	39
4. Územní a regionální rozvoj	42
5. Územní plánování.....	44
5.1 Nástroje územního plánování	46
5.2 Územně plánovací dokumentace	47
5.3 Územní plán.....	48
6. Rekodifikace stavebního práva.....	50
7. Posuzování záměrů města České Budějovice.....	52
7.1 Obchodně společenské centrum "Černý Pelikán" v Českých Budějovicích	53
7.1.1 Oznámení záměru	53
7.1.2 Zjišťovací řízení.....	54
7.1.3 Dokumentace	55
7.1.4 Posudek.....	56

7.1.5 Veřejné projednání	57
7.1.6 Stanovisko.....	58
7.1.7 Další vývoj.....	58
7.2 Stacionární obalovna živičných směsí v Českých Budějovicích.....	61
7.2.1 Oznámení záměru	61
7.2.2 Zjišťovací řízení.....	62
7.2.3 Dokumentace	63
7.2.4 Posudek.....	64
7.2.5 Veřejné projednání	64
7.2.6 Stanovisko.....	65
7.2.7 Další vývoj.....	66
7.3 Jižní tangenta České Budějovice, II. etapa	67
7.3.1 Oznámení záměru	67
7.3.2 Zjišťovací řízení.....	69
7.3.3 Dokumentace	69
7.3.4 Posudek.....	71
7.3.5 Veřejné projednávání	71
7.3.6 Stanovisko.....	72
7.3.7 Další vývoj.....	72
Závěr	74
Resumé	77
Zdroje	79
Odborná literatura.....	79
Právní předpisy	80
Internetové zdroje	80
Články.....	86

Úvod

Tato diplomová práce popisuje způsoby zapojování veřejnosti do rozhodování veřejné správy. Práce je členěna do sedmi kapitol a zabývá se stále aktuálnější problematikou životního prostředí.

První kapitola se zabývá vymezením základních pojmů jako jsou veřejnost a veřejná správa.

Druhá kapitola pojednává o samotném procesu rozhodování a je dále dělena do osmi podkapitol. V podkapitolách se nacházejí informace o rozhodovacím procesu, principu omezené racionality, rozhodovací studii, vlastnostech a přístupech k rozhodovacím procesům, omezení rozhodovací činnosti, rozhodnutí ve veřejné správě a o zásadách tohoto rozhodnutí.

Třetí kapitola se zabývá mezinárodní a vnitrostátní úpravou. V této kapitole jsou popsány důležité právní předpisy, které zajišťují veřejnosti svobodný přístup k informacím a také účast na rozhodování veřejné správy v oblasti životního prostředí. První podkapitola je věnována Aarhuské úmluvě, která pro Českou republiku vstoupila v platnost dne 4. října 2004. V této podkapitole je možné nalézt informace týkající se přístupu k informacím o životním prostředí, shromažďování a šíření informací o životním prostředí, účasti veřejnosti na rozhodování o specifických činnostech, účasti veřejnosti při tvorbě plánů a na přípravě prováděcích předpisů a informace týkající se přístupu k právní ochraně. Další podkapitoly jsou věnovány Evropské úmluvě o krajinně, která pro Českou republiku vstoupila v platnost dne 1. října 2004, Agendě 21, Agendě 2030 a zákonu č. 100/2001 Sb., Zákon o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů. Poslední zmíněný zákon upravuje proces EIA, tedy proces posuzování záměrů a proces SEA, tedy proces posuzování koncepcí.

Čtvrtá kapitola je věnována územnímu a regionálnímu rozvoji a pátá kapitola pojednává o územním plánování. Vzhledem k tématu této diplomové práce jsou tyto kapitoly stručnější a shrnují základní informace především ze zákona č. 183/2006 Sb., Zákon o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon) a zákona č. 248/2000 Sb., Zákon o podpoře regionálního rozvoje. Šestá kapitola je z uvedených důvodů také stručnější, a věnuje se rekonstrukci stavebního práva.

V poslední kapitole jsou popsány tři konkrétní případy zapojení veřejnosti do rozhodování veřejné správy. V prvním případě se jednalo o obchodně společenské centrum "Černý Pelikán", ve druhém případě o stacionární obalovnu živičných směsí a v posledním případě o II. etapu jižní tangenty.

1. Vymezení pojmů

1.1 Veřejnost

Pojem veřejnost není v českém právním řádu přímo definován, přestože je v něm často používán. Jeho význam se částečně liší v závislosti na okolnostech. Pro potřeby této diplomové práce může být pojem veřejnost definován jako skupina osob, jež není žádným způsobem kategorizována.

V 19. století byl tento pojem používán pro skupiny intelektuálů, umělců, literátů, vědců či žurnalistů. Sociální role jim totiž umožňovala hovořit k národu a dokonce jeho jménem. V následujícím století došlo jak k nárůstu vzdělanosti obyvatelstva, tak i k uzákonění všeobecného volebního práva což mělo za následek rozšíření tohoto pojmu na všechny vrstvy obyvatelstva. Veřejnost v obecném pojetí je tedy skupina obyvatelstva, jež je spojována určitým společenským problémem, příkladem může být cena potravin, nezaměstnanost, ekologie, atd. Kromě veřejnosti v obecném smyslu slova existuje také veřejnost specifická. Jedná se o skupinu osob, která je spojována sobě vlastními problémy. V tomto případě se hovoří o odborné veřejnosti, dělnické veřejnosti, podnikatelské veřejnosti či například městské veřejnosti.¹

1.2 Veřejná správa

Veřejná správa je správou věcí veřejných ve veřejném zájmu, z čehož vyplývá, že vykonává nenahraditelnou úlohu. Jedná se totiž o specifickou společenskou činnost řídicího a organizačního charakteru zaměřenou na veřejné záležitosti.² Zároveň se však jedná o činnost, jež není činností zákonodárnou, ani soudní.³ Tato činnost sleduje dosažení daného cíle Tento pojem může být vysvětlen na základě organizačního či funkčního pojetí. Organizační pojetí vysvětluje veřejnou správu jako orgány správy, které jsou členěny a vzájemně propojeny. Funkční pojetí vysvětluje veřejnou správu

¹ NEŠPOR, Zdeněk R.. *veřejnost* [online, cit. 27.2.2021]

² KADEČKA, Stanislav; RIGEL, Filip. *Výkon státní správy – kompetence, odpovědnost* [online, cit. 27.2.2021]

³ HENDRYCH, Dušan. *Správní právo obecná část, 7. vydání*. Praha: C. H. Beck, 2009, ISBN 978-80-7400-049-2. (strana 5 a 6)

jako výkon správy a to především formou podzákoně, výkonné a nařizovací moci. Veřejná správa je rozdělena na státní správu a samosprávu.⁴

Organizace veřejné správy je ovlivněna uplatněním, neuplatněním či kombinací několika základních principů. Jedná se o centralizaci a decentralizaci, koncentraci a dekoncentraci, monokratický a kolegiální princip, volební a jmenovací princip, územní a resortní princip.

Princip centralizace veřejné správy se projevuje soustředěním pravomocí jedním subjektem veřejné správy a typické pro ni jsou vztahy nadřízenosti a podřízenosti. Opakem je princip decentralizace, kdy dochází k přesunu pravomocí na nižší subjekty.

Koncentrace představuje soustředění výkonu veřejné správy v rámci organizační struktury subjektu veřejné moci. Dekoncentrace je proces, kdy dochází k rozdělení výkonu veřejné správy mezi více organizačních složek v jedné organizační struktuře. Principy koncentrace a dekoncentrace jsou dále rozděleny na vertikální a horizontální úroveň. Horizontální dekoncentrace znamená, že jednotlivé organizační složky, mezi něž byla rozdělena pravomoc a působnost, stojí na stejné úrovni. Příkladem může být rozdělení výkonné moci mezi jednotlivá ministerstva. Vertikální dekoncentrace znamená, že jednotlivé organizační složky, mezi něž byla rozdělena pravomoc a působnost, nestojí na stejné úrovni, nýbrž mezi nimi existuje vztah nadřízenosti a podřízenosti. Praktickým příkladem je v tomto případě vztah mezi ministerstvem zdravotnictví a krajskými hygienickými stanicemi.

Monokratický a kolegiální princip vysvětluje způsob přijetí rozhodnutí správního orgánu. Monokratický princip se vyznačuje tím, že orgán veřejné správy představuje jedna fyzická osoba, jež disponuje rozhodovacími pravomocemi, příkladem může být ministerstvo v čele s ministrem. Kolegiální princip oproti tomu znamená, že orgán veřejné správy představuje více rovnocenných osob. Tento princip se uplatňuje například u rozhodování samospráv (zastupitelstvo a rada obce či kraje).

⁴ MANAGEMENTMANIA.COM. *Veřejná správa (Public Administration)* [online, cit. 27.2.2021]
SKULOVÁ, Soňa a kol. *Základy správní vědy*. Brno: Masarykova univerzita v Brně, 2014, (strana 44)
MATES, Pavel; MATULA, Miloš. *Kapitoly z dějin a teorie veřejné správy*. Praha: Vysoká škola ekonomická, 1998,
ISBN 80-7079-753-3. (strana 41 - 43)

Volební a jmenovací princip vysvětluje způsob ustanovení orgánů veřejné moci. Volební princip je uplatňován u samospráv, například v případě ustanovování jednotlivých orgánů kraje. Oproti tomu princip jmenovací se vyskytuje ve státní správě, například u jmenování ministrů.

Posledními základními druhy principů jsou územní a resortní princip. Tyto principy vymezují místní a věcnou působnost správních orgánů.⁵

1.2.1 Státní správa

Jak již bylo výše zmíněno, státní správa je klíčovou součástí veřejné správy. Státní správa je realizací výkonné moci státu, dochází tedy k aplikaci právních předpisů. I státní správa může být vnímána organizačním a funkčním pojetím a její charakter může být prováděcí, podzákonný a nařizovací. Prováděcí charakter znamená, že úkolem státní správy je provádění zákonů. Podzákonný charakter značí, že je státní správa vázána zákony, kterými se řídí. Nařizovací charakter znamená, že státní správa je oprávněna vydávat správní akty, z čehož také vyplývá, že je vůči svým adresátům ve vrchnostenském postavení.

Státní správa může být vykonávána přímo jednotlivými organizačními složkami státu, či nepřímo veřejnoprávními korporacemi a fyzickými či právníckými soukromými osobami. Nepřímý výkon státní správy je uskutečňován na základě přenesené působnosti, jež je na veřejnoprávní korporace či fyzické/právnícké soukromé osoby delegován na základě zákona.

Vláda

Vláda je vrcholným orgánem výkonné moci. Je složena z předsedy vlády, místopředsedů vlády a ministrů. Předseda vlády je jmenován prezidentem republiky, na jeho návrh jsou dále jmenováni a odvoláváni ostatní členové vlády. Vláda je odpovědná Poslanecké sněmovně a rozhoduje ve sboru, což znamená, že k přijetí usnesení je k zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny členů vlády. Vláda je oprávněna také k vydávání nařízení a mimo jiné také řídí, kontroluje a koordinuje činnost ministerstev.⁶

⁵ KADEČKA, Stanislav; RIGEL, Filip. *Výkon státní správy – kompetence, odpovědnost* [online, cit. 27.2.2021]

⁶ KADEČKA, Stanislav; RIGEL, Filip. *Výkon státní správy – kompetence, odpovědnost* [online, cit. 27.2.2021]

Ministerstva

Ministerstva jsou monokratickými orgány, které mají celostátní působnost. Jejich úkolem je zkoumání společenských problematik (v okruhu jejich věcné působnosti), analyzování dosahovaných výsledků, provádění opatření za účelem řešení aktuálních otázek a zpracovávání koncepcí rozvoje v oblasti jejich působnosti. Řešení aktuálních otázek předkládají vládě a informují veřejnost. Ministerstva rovněž připravují návrhy právních předpisů.

Státní správu vykonávají mimo vládu a ministerstva také jiné ústřední správní úřady, správní úřady, veřejné sbory, právnícké nebo fyzické osoby či samosprávné územní korporace.

1.2.2 Samospráva

Samospráva je druhou složkou veřejné správy v rámci níž jde o výkon správy autonomním způsobem, což znamená, že výkon správy je vykonáván jiným subjektem, než je stát. Subjekty vykonávající samosprávu jsou samostatné a nezávislé na jiných subjektech světské či církevní moci. Subjekty jsou v rámci vnitřního uspořádání schopny přijímat, realizovat i kontrolovat rozhodnutí přímou formou nebo prostřednictvím zástupců.⁷ Výkon samosprávy je realizován vlastním jménem, na vlastní odpovědnost a za použití vlastních prostředků (prostředky samosprávných korporací). I přes to, že je samospráva na státní správě nezávislá, tak podléhá jejímu dohledu. V samosprávě jsou uplatňovány principy kolegiality, decentralizace a volební (viz výše). Samospráva je členěna je samosprávu územní a samosprávu zájmovou.⁸

Územní samospráva je upravena v hlavě sedmé Ústavy České republiky a je tvořena základními územními samosprávnými celky, tedy obcemi, a vyššími územními samosprávnými celky, tedy kraji. Samospráva základních územních samosprávných celků bývá označována jako místní samospráva a samospráva vyšších územních samosprávných celků se označuje jako regionální samospráva.⁹

⁷ JANŠOVÁ, Marie. *Pojem samospráva, znaky a druhy* [online, cit. 27.2.2021]

⁸ SEDLÁČEK, Jan. *Obec a samospráva* [online, cit. 27.2.2021]

⁹ SEDLÁČEK, Jan. *Obec a samospráva* [online, cit. 27.2.2021]

Zájmová samospráva není oproti územní samosprávě upravena v Ústavě České republiky, ovšem jedná se o samosprávu subjektů, které jsou spojeny společným zájmem. Příkladem těchto subjektů mohou být komory a sdružení občanů, konkrétně například Česká advokátní komora, Česká lékařská komora, Notářská komora České republiky či Exekutorská komora České republiky. Do zájmové samosprávy spadá také školní samospráva.¹⁰

¹⁰ VEREJNASPRAVA.ESTRANKY. *Orgány samosprávy* [online, cit. 27.2.2021]
SEDLÁČEK, Jan. *Obec a samospráva* [online, cit. 27.2.2021]

2. Rozhodování

Pojem rozhodování v obecné rovině znamená proces, ve kterém si daný subjekt vybírá nejméně ze dvou možných variant. Subjektem se v tomto kontextu rozumí orgán veřejné správy, jež přijímá rozhodnutí. Zpravidla se tedy jedná o správní úřad, úřední osobu, popřípadě subjekt, který je zmocněn k výkonu veřejné správy. Tyto subjekty musejí jednat v souladu s vymezenými pravomocemi a působnostmi, které jim jsou stanoveny určitou právní normou.¹¹ Účast veřejnosti na rozhodování veřejné správy stojí na principu partnerství veřejné správy.¹²

2.1 Rozhodovací proces

Rozhodovací proces představuje řetězec úkonů, které jsou logickou posloupností řazeny za sebou. Jednotlivé úkony směřují od podnětu k vydání rozhodnutí, popřípadě až k jeho kontrole. Rozhodování v rámci organizací by měla charakterizovat určitá míra stability a pružnosti. V rámci rozhodovacího procesu je stěžejní hierarchičnost celého systému. Tu je možné spatřovat nejen v organizační struktuře státní správy, ale také ve funkční stránce veřejné správy. Zejména se jedná o vázanost rozhodnutí orgánu státní správy nižšího stupně na rozhodnutí orgánu státní správy vyššího stupně.¹³

Proces rozhodování lze rozčlenit do následujících stádií:

- výchozí situace
- cíle
- definice problému
- možné varianty
- zhodnocení variant
- výběr jedné z variant

¹¹ SKULOVÁ, Soňa. *Časopis pro právní vědu a praxi*. Brno: Masarykova univerzita v Brně, 1997, ISSN 1210-9126. (strana 225 - 230)

POMAHÁČ, Richard; VIDLÁKOVÁ, Olga. *Veřejná správa*. Praha: C. H. Beck, 2002, ISBN 80-7179-748-0. (strana 170 - 171)

¹² MANSFELDOVÁ, Zdenka; KROUPA, Aleš a kol. *Participace a zájmové organizace v České republice*. Praha: Sociologické nakladatelství (SLON), 2005, ISBN 80-86429-53-9. (strana 48)

LEBEDA, Tomáš; VLACHOVÁ, Kateřina. *Aktivní občanství a spokojenost s demokracií v Evropě* [online, cit. 13.2.2021]

¹³ SKULOVÁ, Soňa. *Časopis pro právní vědu a praxi*. (op. cit., strana 229 - 230)

- realizace rozhodnutí
- kontrola.

Výchozí situace je důležité stádium, v rámci kterého dochází k vybavení pravomocí a působností, dochází k představení organizační struktury daného subjektu a k určení kvality jedinců účastnících se procesu rozhodování. Další neméně důležitou složkou tohoto stádia je popis vztahů jednotlivých subjektů k okolnímu prostředí.

Druhým stádiem rozhodovacího procesu je stanovení cílů. Vzhledem k tomu, že jednotlivé cíle jsou velice rozsáhlé a složité, mluví se v rámci veřejné správy o systému cílů. Ten se vyznačuje velkou mírou provázanosti a vzájemné podmíněnosti. Veřejná správa musí brát v potaz nejen kvantifikované cíle jež jsou měřitelné, ale také kvalitativní cíle, které kvantifikovat nelze. Základem rozhodování subjektu je jeho orientace ve stanovování pořadí cílů a vymezování vzájemných vztahů.

Pro realizaci konkrétního rozhodnutí je důležité definování problému, neboť po správném definování problému je možné stanovit varianty dalšího postupu vedoucího ke správnému vyřešení problému.

Po stanovení všech možných variant dochází k jejich hodnocení subjektem rozhodování. Hodnocení musí zohledňovat všechny známé faktory, které rozhodování limitují. V tomto stádiu mohou být přizváni experti či jiné poradní orgány, jejichž stanoviska mohou být jak doporučující, tak i závazná. K některým rozhodovacím procesům je přizvána také veřejnost, respektive její stanovená část.

I přes to, že se na tomto procesu podílely i jiné subjekty než je subjekt rozhodování, odpovědnost za kvalitu rozhodnutí a jeho samotnou realizaci nese právě subjekt rozhodování, přičemž kvalitou rozhodnutí se myslí zákonnost, účelnost, efektivnost, komplexnost a včasnost.

Smyslem celého rozhodovacího procesu je přijetí rozhodnutí, jehož podoba může být formální či nikoliv. Nejčastějším druhem formálního rozhodnutí ve veřejné správě je správní rozhodnutí, jakožto výsledek správního řízení. Formálním rozhodnutím může být také jiný akt, který byl vydaný orgánem veřejné správy a splňuje

předepsanou normu. Zmíněné rozhodnutí ve veřejné správě může být definováno jako formalizovaná a mocensky sankcionovatelná odpověď.¹⁴

Posledním stádiem je kontrola, která zjišťuje zda reálný stav odpovídá stavu uvedenému v rozhodnutí. V rozhodování veřejné správy je nutné brát v úvahu, že se kromě výsledků zamýšlených a předpokládaných mohou objevit také výsledky nepředpokládané. Z tohoto důvodu je nutné brát v patřnost tzv. zpětnou vazbu. Otázka zpětné vazby neovlivňuje pouze stádium kontroly, ale vyskytuje se v celém procesu rozhodování. Jedná se o prvek, jež je důležitý pro správné posouzení všech úkonů a subjekt rozhodování získává díky tomuto prvku informace průběžně.¹⁵

2.2 Princip omezené racionality v rozhodovacích procesech

Subjekty rozhodování se snaží o co největší efektivitu, panuje zde snaha o přijímání co nejvíce racionálních opatření. Vzhledem ke kapacitě a schopnostem subjektu rozhodování existují určitá omezení v hledání racionálního řešení. Samotný pojem omezená racionalita představuje přijímání uspokojujících rozhodnutí namísto rozhodnutí optimálních. Uspokojivá rozhodnutí jsou přijímána z důvodu, že jsou adekvátnější k složitosti situace ale také k možnostem a schopnostem rozhodujícího subjektu. Racionalita by měla být omezena pouze na nezbytně nutnou dobu, protože stále panuje snaha o co nejvíce optimální rozhodnutí.¹⁶

2.3 Rozhodovací situace

V rámci rozhodování mohou nastat tři situace. Jedná se o rozhodování za jistoty, rizika a nejistoty.

Pro rozhodování za jistoty je charakteristické, že se jedná o rozhodování s přístupem k úplným informacím. Subjekt rozhodování zná veškeré možnosti řešení, následky těchto řešení a také pravděpodobnost, že k zmíněným následkům dojde.

¹⁴ SKULOVÁ, Soňa. *Časopis pro právní vědu a praxi*. (op. cit., strana 230 - 232)

¹⁵ SKULOVÁ, Soňa. *Časopis pro právní vědu a praxi*. (op. cit., strana 232 - 236)

¹⁶ SKULOVÁ, Soňa. *Časopis pro právní vědu a praxi*. (op. cit., strana 236 - 238)

Pro rozhodování za rizika je charakteristické, že subjekt rozhodování nemá přístup ke všem výchozím informacím, což má za následek nemožnost určit přesné důsledky jednotlivých variant. V tomto případě je však možné určit pravděpodobnost, že nastane určitá reakce na daný problém a tuto pravděpodobnost zohlednit ve vývoji rozhodovacího procesu.

Poslední situací je rozhodování za nejistoty, pro niž je charakteristické, že subjekt rozhodování nemá přístup k informacím, které jsou potřebné k určení všech pravděpodobností. Z výše uvedeného vyplývá, že subjekt rozhodování musí jednat nejen podle dostupných informací, ale také na základě svých zkušeností, čímž se může rozhodování za nejistoty dostat do situace rozhodování za rizika (viz výše).¹⁷

2.4 Vlastnosti rozhodovacích procesů

Veřejná správa jakožto činnost výkonná je charakteristická programovostí, která vyplývá z požadavku na dlouhodobou, záměrnou, nepřetržitou ale hlavně stabilní veřejnou správu. Zároveň se z informačního hlediska jedná o otevřený rozhodovací systém, sloužící efektivnosti a racionalitě veřejné správy.¹⁸

2.5 Přístupy k rozhodovacím procesům

Prvním přístupem k rozhodovacímu postupu veřejné správy je přístup politický. V tomto případě dochází k uplatňování vlivu politických stran či zájmových skupin v rozhodování veřejné správy. Tento přístup by neměl být brán jako způsob negativního ovlivňování rozhodování, nýbrž jako způsob vedoucí k větší participaci veřejnosti na správě věcí veřejných.

Dalšími přístupy k rozhodovacím procesům veřejné správy jsou účelové rozhodování a rozhodování ve smyslu konkretizace a aplikace práva. Který z těchto přístupů bude vybrán a aplikován v rozhodovacím procesu určuje konkrétní situace, přesněji povaha problému. Účelové rozhodování je využíváno především u ekonomických problémů, protože způsob tohoto rozhodování ovlivňují přesné číselné

¹⁷ SKULOVÁ, Soňa a kol. *Základy správní vědy*. Brno: Masarykova univerzita v Brně, 2014, ISBN 978-80-210-7335-7. (strana 109 - 110)

¹⁸ SKULOVÁ, Soňa a kol. *základy správní vědy*. (op. cit., strana 110 - 112)

parametry cíle i varianty k němu vedoucí. U rozhodování ve smyslu konkretizace a aplikace práva provádí subjekt rozhodování výklad dané právní normy. Výše zmíněné přístupy se zpravidla nevyskytují samostatně, většinou dochází k jejich kombinaci. Každé rozhodnutí tedy nese prvky každého z těchto přístupů a to následovně. Politický prvek je v rozhodnutí přítomen z důvodu politického zájmu, účelový prvek je v rozhodnutí zastoupen z důvodu veřejného zájmu a právní prvek se v rozhodnutí vyskytuje minimálně v podobě ustanovení pravomoci a působnosti subjektu.¹⁹

2.6 Typy a druhy rozhodování a rozhodnutí ve veřejné správě

Formy činnosti veřejné správy jsou nejčastěji právní a dělí se podle konkrétnosti, okruhu adresátů, příslušných procesů a také podle právních důsledků. Z tohoto pohledu jsou rozděleny do šesti typových skupin.

První skupinou jsou normativní správní akty. Jedná se o abstraktní formu činnosti veřejné správy a zároveň také o jeden z pramenů správního práva. Vyznačuje se především obecnou závazností a blíže neurčitým okruhem adresátů.

Druhou typovou skupinu tvoří individuální správní akty. Jedná se o akty aplikace práva v rámci kterých se rozhoduje o konkrétních (individuálních) situacích, v nichž se jedná o právech a povinnostech konkrétních adresátů. Obvykle se jedná o výsledky správního řízení.

Třetí typovou skupinou jsou interní normativní akty. Jedná se o akty směřující vůči adresátům pracujícím v organizačním systému veřejné správy. Přestože tyto akty nesou prvky normativnosti, nemají obecnou závaznost a tak nejsou ani pramenem správního práva.

Čtvrtou typovou skupinou jsou individuální interní akty. Jedná se o akty vydávané konkrétnímu subjektu, jež je součástí systému veřejné správy a zároveň je v podřízeném postavení vůči subjektu akt vydávající.

Pátou typovou skupinou jsou správně právní dohody. Jedná se o dohodu, jež musí být v souladu s právem - otázka pravomoci a působnosti. Povaha i právní důsledky mají veřejnoprávní povahu a zároveň zabezpečují realizaci úkolů veřejné správy.

¹⁹ SKULOVÁ, Soňa a kol. *základy správní vědy*. (op. cit., strana 112 - 115)

Poslední typovou skupinou jsou faktické úkony s přímými právními důsledky. Ty se uplatňují pouze tam, kde to předpokládá právní předpis. Ze své podstaty se jedná o úkony, jimž nepředchází rozhodovací proces. Jedná se například o bezprostřední zákroky.²⁰

2.6.1 Dělení podle typu subjektu a zaměřenosti rozhodnutí

Rozhodování podle subjektu je možné rozdělit na rozhodování individuální, jež je realizováno orgánem monokratickým, a rozhodování kolektivní, jež realizuje orgán kolegiální. Dále může být rozhodování rozděleno na státně-správní a samosprávné.

Z hlediska dělení rozhodování podle zaměření, existuje rozhodnutí interní a externí. Pro interní rozhodování je charakteristické, že zavazuje pouze samotný subjekt. Opakem je rozhodování externí, neboť zavazuje jiné subjekty než je právě subjekt jež rozhodnutí přijímá.

2.6.2 Dělení podle vztahu k úplnosti rozhodované věci a k postupu rozhodování

Rozhodování můžeme členit také podle úplnosti a to na celkové a dílčí. Celkové neboli komplexní rozhodnutí může být složeno z jednotlivých dílčích rozhodnutí.

Co se týče dělení podle podstaty je rozhodování rozděleno na meritorní a procesní. Meritorní rozhodování řeší podstatu, jež se vztahuje k stanovenému cíli, kdežto procesní přispívá k řešení postupu rozhodování.

Rozhodování může být rozděleno podle stádií (postupu) na stádium přípravné, stádium procesní, stádium meritorní, stádium realizační a stádium kontrolní. Meritorní stádium se zabývá vlastním rozhodnutím řešené věci, realizační stádium směřuje k naplňování přijatého rozhodnutí a kontrolní stádium poměřuje soulad mezi meritorním a realizačním stádiem.

²⁰ SKULOVÁ, Soňa. *Rozhodování ve veřejné správě* [online, cit. 9.2.2021]

2.6.3 Dělení podle věcného zaměření

Rozhodování veřejné správy je uskutečňováno v oblastech administrativně-politické správy, hospodářské správy a sociálně-kulturní oblasti. Do správy administrativně-politické je řazeno odvětví vnitřní správy či obrany státu, do správy hospodářské spadá odvětví dopravy či financí a oblast sociálně-kulturní zahrnuje odvětví zdravotnictví či sociálních věcí.²¹

2.6.4 Dělení podle vztahu k programovosti

Tzv. program veřejné správy můžeme definovat jako řádný, demokratický, zákonný a efektivní chod veřejné správy. Činnosti, které mají vztah k programu, označujeme jako programová, v opačné případě jako neprogramová. Neprogramová rozhodnutí se týkají ojedinělých, netypických problémů a jsou řešena individuálně.

Z hlediska programovosti rozdělujeme programující a programová rozhodnutí. Programující rozhodnutí vytváří, mění, rozvíjí či doplňují program. Programované rozhodnutí postupuje podle stanoveného programu a využívá se pro řešení opakujících se problémů.

2.6.5 Dělení rozhodnutí podle časového hlediska a podle vztahu k funkcím veřejné správy

Časové hledisko úzce souvisí s platností, účinností ale také s pružností, neboli možností reagovat na změnu. Z výše uvedeného vyplývá, že rozhodnutí můžeme dělit na strategické, taktické a operativní. Strategické rozhodnutí je dlouhodobé a jeho změna je obtížná, taktické rozhodnutí je spíše krátkodobé a je možné v jeho rámci stanovit konkrétní cíle. Operativní rozhodnutí se vyznačuje velkou mírou pružnosti a může se odchylovat od základní strategie.

Dalším možným dělením rozhodnutí je dělení podle vztahu k funkcím veřejné správy a to na rozhodování mocensko-ochranné (regulace) a rozhodování organizační (řízení).

²¹ SKULOVÁ, Soňa. *Rozhodování ve veřejné správě* [online, cit. 9.2.2021]

2.6.6 Dělení na rozhodování povinnostní (vázané) a volné

Povinnostní rozhodování je obligatorní a představuje obecně závazný právní předpis. Tento předpis ukládá příslušnému orgánu veřejné správy povinnost vydat rozhodnutí.²²

Volné rozhodování je tzv. fakultativní a je charakteristické tím, že orgán veřejné správy má možnost využít tzv. správní uvážení, což znamená, že orgán veřejné správy může na základě obecně závazného právního předpisu vydat či nevydat rozhodnutí. Obecně závazný právní předpis totiž opravňuje orgán k vlastnímu uvážení a dává mu určitý rozsah pravomocí.

2.6.7 Dělení podle vztahu k tvorbě a realizaci norem veřejného práva

První skupinou v rámci tohoto dělení je rozhodovací činnost normotvorného charakteru. Jedná se o přijímání obecně závazných a vynutitelných rozhodnutí subjekty veřejné správy. Takto přijaté akty mají zpravidla nižší právní sílu oproti obecně závazným aktům, jež jsou vydávány zákonodárnými orgány. Akty přijaté subjekty veřejné správy mají vůči aktům zákonodárných orgánů povahu prováděcích předpisů.

Druhou skupinou v rámci tohoto dělení je rozhodovací činnost právní normy realizující. Jedná se o rozhodovací činnost aplikačního charakteru, přímou realizaci právních norem či rozhodovací činnost vnitřní, kam patří například interní směrnice a pokyny.

Třetí skupinou v rámci tohoto dělení je rozhodovací činnost pomocné, obslužné a doplňkové povahy.

2.6.8 Dělení z hlediska formálnosti

Rozhodnutí může být z pohledu formálnosti rozděleno na rozhodnutí formální, částečně formální a neformální.

Formální rozhodnutí je takové, které splňuje stanovenou podobu a disponuje předepsanými náležitostmi. V této podobě jsou vydávána zpravidla rozhodnutí vydávaná orgány veřejné správy, protože závazným způsobem upravují společenské

²² SKULOVÁ, Soňa. *Rozhodování ve veřejné správě* [online, cit. 9.2.2021]

vztahy vznikající výkonem veřejné správy. Tuto formu mají nejen obecně závazné právní akty, ale také rozhodnutí týkající se konkrétních záležitostí individuálních subjektů. V tomto případě totiž formálnost zajišťuje jejich platnost, právní moc i vykonatelnost. Prvky formálnosti jsou písemná verze splňující předem známá kritéria a vyhlášení tohoto rozhodnutí, od kterého je odvozována platnost a účinnost tohoto rozhodnutí.²³

2.6.9 Dělení podle právní závaznosti rozhodnutí

Rozhodnutí může být z pohledu závaznosti rozděleno na rozhodnutí právně nezávazné a na rozhodnutí právně závazné.

Právně nezávazné rozhodnutí nemá a v budoucnu ani nezíská právní vynutitelnost. Jedná se zejména o rozhodnutí organizátorské povahy či rozhodnutí, která byla přijata v souvislosti s realizací neprávních forem činnosti.

Právně závazné rozhodnutí je nutné dále členit na rozhodnutí právně závazná pro správní orgán a na rozhodnutí právně závazná pro adresáty rozhodnutí. V případě, že došlo k vydání rozhodnutí platný způsobem, stává se tento akt závazným pro orgán, který jej vydal (správní orgán) a to ihned po jeho vydání. Tento správní orgán je aktem vázán vždy, pokud zmíněný akt nebyl zrušen či pozastaven. Pro adresáty se stává rozhodnutí právně závazným ve chvíli, kdy nabývá účinnosti popřípadě po nabytí právní moci.

Další členění v rámci závaznosti je na rozhodnutí přezkoumatelná a na rozhodnutí nepřezkoumatelná. V tomto případě mluvíme o vnějších správních aktech. U rozhodnutí adresovaných individuálně určeným subjektům můžeme dále rozlišovat rozhodnutí přezkoumatelná, nepřezkoumatelná a nepřezkoumatelná ani mimořádnými opravnými prostředky.

2.6.10 Dělení podle způsobu využití výchozích informací

Rozhodnutí může být dále z pohledu způsobu využití výchozích informací rozděleno na empiricko-intuitivní a exaktní.

²³ SKULOVÁ, Soňa. *Rozhodování ve veřejné správě* [online, cit. 9.2.2021]

Pro empiricko-intuitivní rozhodování je charakteristické, že subjekt vychází pouze ze znalostí a zkušeností, které získal.

Exaktní rozhodování vychází z využívání vědeckých metod a především z matematických modelů, hodnot a kritérií. Tento typ rozhodování by měl být v závislosti na možnostech ve veřejné správě užíván častěji.²⁴

2.7 Zásady rozhodování ve veřejné správě

Rozhodování ve veřejné správě se řídí zásadami, jež budou blíže popsány v následující podkapitole. Neplatí však, že každé rozhodování či rozhodnutí musí splňovat všechny zmíněné zásady.

První zásadou je nutnost naplňování cílů a úkolů veřejné správy (tedy státní správy a samosprávy). Za všech okolností by se mělo jednat ve veřejném zájmu. V tomto smyslu je velice důležitá úroveň a kvalita pracovníků či členů orgánů veřejné správy. Druhou zásadou je zásada legality neboli zákonnost jak po formální, tak i po obsahové stránce rozhodování. Třetí zásadou je respektování základních lidských a občanských práv a svobod uvedených v Ústavě ČR, Listině základních práv a svobod a ve vyhlášených mezinárodních smlouvách, které byly ratifikovány Parlamentem, zavazují Českou republiku a jsou součástí jejího právního řádu. Čtvrtou zásadou je demokratičnost. Důležitou roli zde hraje přímá i nepřímá demokracie, která vede k participaci občanů a kolektivnímu rozhodování. Pátou zásadou je rovnost adresátů rozhodnutí před rozhodovacím subjektem. Tato rovnost je ustanovená v Ústavě ČR, ale také v předpisech procesního práva. Šestou zásadou je objektivnost rozhodování, tedy schopnost subjektu rozhodování nezaujatě posoudit danou záležitost a posuzovat tyto záležitosti věcně a racionálně.

Dalšími zásadami jsou informovanost subjektu rozhodování a poskytování dostatečných informací orgánem státní správy či samosprávy o rozhodovací činnosti. Informovanost subjektu je důležitá pro adekvátní zhodnocení celé záležitosti ve všech souvislostech, kdežto poskytování informací o rozhodovací činnosti vychází z práva na informace.

²⁴ SKULOVÁ, Soňa. *Rozhodování ve veřejné správě* [online, cit. 9.2.2021]

Neméně důležitá je zásada přezkoumatelnosti rozhodnutí veřejné správy, která například umožňuje minimálně jedno přezkoumání vyšší instancí, soudem či jiným orgánem. S touto zásadou souvisí také odpovědnost za vydané rozhodnutí, která může být právní, politická nebo například úřední.²⁵

Neopomenutelnými zásadami jsou systémovost, efektivnost, dostupnost, nepřetržitost, pružnost rozhodování a poučitelnost z předchozí rozhodovací činnosti. Systém veřejné správy je v tomto kontextu brán z pohledu organizační struktury, cílů, úkolů a jeho jiných činností. Efektivnost je nejen jednou ze zásad rozhodování veřejné správy, ale také významným kritériem pro hodnocení veřejné správy. S efektivností souvisí další pojmy jako jsou účelnost, hospodárnost, úspornost či přiměřenost. Pojem efektivnost souvisí s ekonomikou a představuje kvantitativní poměr mezi zdroji a výsledky. Zásadou dostupnosti rozhodnutí se rozumí jak dostupnost finanční, tak i dostupnost časová a vzdálenostní.²⁶

2.8 Omezení rozhodovací činnosti

Subjekt rozhodování ve veřejné správě je limitován řadou faktorů. Faktory omezující nalezení optimálního rozhodnutí mohou být vnitřní a vnější. Vnitřní faktory mají původ v organizační struktuře jejíž je subjekt rozhodování součástí. Vnější faktory naopak ovlivňují rozhodování z vnějšku, tedy nejsou součástí organizační struktury subjektu rozhodování.

Limity mohou působit objektivně, nezávisle na zájmech subjektu a často také mimo dosah vlivu subjektů, jež vykonávají veřejnou správu, ale také naopak subjektivně.

První skupina limitů se týká cílů a úkolů rozhodování veřejné správy. Veřejná správa je totiž spravována subjekty povinně a tato povinnost jim je uložena příslušnou právní normou. Z výše uvedených podkapitol vyplývají limity politické a právní. Od právního limitu jsou odvozeny limity další jako je například limit interních směrnic a instrukcí, který ze své podstaty omezuje pouze státní správu, nikoliv samosprávu.

²⁵ SKULOVÁ, Soňa. *Časopis pro právní vědu a praxi*. Brno: Masarykova univerzita v Brně, 1997, ISSN 1210-9126. (strana 539 - 546)

²⁶ SKULOVÁ, Soňa. *Časopis pro právní vědu a praxi*. (op. cit., strana 546 - 551)

Dalšími limity mohou být organizační limit, informační limit, subjektivní faktor lidského činitele či faktor času.²⁷

²⁷ SKULOVÁ, Soňa a kol. *Základy správní vědy*. Brno: Masarykova univerzita v Brně, 2014, ISBN 978-80-210-7335-7. (strana 115 - 120)

3. Mezinárodní a vnitrostátní právní úprava

Mezinárodní a vnitrostátní právní úprava zajišťuje veřejnosti svobodný přístup k informacím a také její účast na rozhodování veřejné správy v oblasti životního prostředí. Mezi nejdůležitější dokumenty zaručující tato zmíněná práva patří Aarhuská úmluva, Evropská úmluva o krajině, Agenda 21, Zákon o posuzování vlivů na životní prostředí a Zákon o právu na informace o životním prostředí. Právní úprava zajišťující informovanost a účast na rozhodování v souvislosti s životním prostředím je bezpochyby mnohem rozsáhlejší, ovšem v rámci rozsahu této práce jsou zde uvedeny pouze tyto právní akty.

Možnost participace veřejnosti je však mimo tyto zmíněné dokumenty dána také Listinou základních práv a svobod a Ústavou České republiky, v nichž jsou mimo jiné garantována práva na svobodu projevu, na informace, petiční právo, právo občanů podílet se na veřejné správě buďto přímo, nebo skrze volené zástupce.²⁸

3.1 Aarhuská úmluva

Úmluva o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí, neboli Aarhuská úmluva, byla přijata dne 25. června 1998. Stalo se tak na čtvrté ministerské konferenci Evropské Hospodářské komise OSN.²⁹ Tato úmluva byla ratifikována Českou republikou a v platnost vstoupila dne 4. října 2004.³⁰

Důležitými právními akty České republiky zajišťující Aarhuskou úmluvu jsou Zákon č. 123/1998 Sb., o právu na informace o životním prostředí, dále Zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím a Zákon č. 78/2004 Sb., o nakládání s geneticky modifikovanými organismy a genetickými produkty. Legislativní oporou na úrovni Evropského společenství jsou směrnice a nařízení. Jedná se například o Směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 2003/4/ES o přístupu veřejnosti k

²⁸ ČERMÁK, Daniel; NEJDL, Pavel a kol. *Participace a partnerství v místní veřejné správě*. Praha: Sociologický ústav AV ČR, v.v.i., 2007, ISBN 978-80-7330-130-9. (strana 23)

²⁹ MINISTERSTVO ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ. Úmluva o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí [online, cit. 1.3.2021]

³⁰ Sdělení č. 124/2004 Sb. m. s., Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o Úmluvě o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí

informacím o životním prostředí či Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/98/ES o opakovaném použití informací veřejného sektoru.³¹

Aarhuská úmluva je složena z preambule, dvaadvaceti článků a příloh. První článek definuje pojmy jako jsou strana, orgán veřejné správy, informace o životním prostředí, veřejnost a dotčená veřejnost. Další články jsou blíže popsány v následujících podkapitolách.

Cílem této úmluvy je zajistit veřejnosti právo na život v příznivém prostředí, právo na přístup k informacím týkajících se životního prostředí a také zaručit veřejnosti podíl na rozhodování v otázkách týkajících se životního prostředí.³²

3.1.1 Přístup k informacím o životním prostředí

Na základě této úmluvy je veřejnosti dáno právo požadovat po orgánech veřejné správy zpřístupnění informací o životním prostředí. Tyto informace jsou poskytovány na žádost a ve lhůtě jednoho měsíce po podání žádosti. Tato lhůta může být v závislosti na rozsah a složitost poskytovaných informací prodloužena až na dva měsíce po podání žádosti, avšak žadatel musí být o této skutečnosti informován.

Žádost o poskytnutí informací může být zamítnuta z důvodu, že orgán veřejné správy nedisponuje informacemi, které jsou požadované. Dále také v případě, že žádost není důvodná, je příliš obecná či pokud se týká nedokončených materiálů. Dalšími důvody pro neposkytnutí informací jsou ohrožení veřejné bezpečnosti, důvěrný ráz řízení, probíhající soudní řízení, obchodní tajemství, ochrana duševního zdraví, ochrana osobních údajů a ochrana zájmů třetí strany. Zamítnutí žádosti by mělo zpravidla mít písemnou formu a jedná-li se o zamítnutí pouze části informací, je orgán veřejné správy povinen zbylé informace poskytnout.³³

³¹ MINISTERSTVO ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ. Úmluva o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí [online, cit. 1.3.2021]

³² Sdělení č. 124/2004 Sb. m. s., Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o Úmluvě o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí

³³ Sdělení č. 124/2004 Sb. m. s. (op. cit., článek 4)

3.1.2 Shromažďování a šíření informací o životním prostředí

Stát má zabezpečit, aby orgány veřejné správy disponovaly informacemi o životním prostředí pokud se vztahují k výkonu jejich funkce a zároveň má dbát na aktualizaci těchto informací. V rámci této úmluvy se strany také zavázali zřídit povinné systémy zajišťující přímý tok informací, zajistit transparentnost těchto systémů a především zajistit dostupnost těchto informací.

Informace týkající se životního prostředí by měly být postupně zpřístupňovány v elektronických databázích a měly by být pro veřejnost snadno dostupné. Ve zmíněných databázích by měly být zprávy o stavu životního prostředí, texty právních předpisů o životním prostředí a další informace. Zprávy o stavu životního prostředí by měly být zveřejňovány minimálně jednou za tři nebo čtyři roky. Strany se také zavázaly, že budou motivovat provozovatele, kteří svou činností ovlivňují životní prostředí, aby informace týkající se této činnosti zveřejňovali například v rámci dobrovolných systémů.³⁴

3.1.3 Účast veřejnosti na rozhodování o specifických činnostech

Veřejnost má na základě této úmluvy právo na přiměřené, včasné a účinné informování. Informace jsou poskytovány buďto veřejným oznámením nebo individuálně v počátečním stádiu environmentálního rozhodování. Stát musí zajistit, že veřejnost obdrží dané informace v přiměřené lhůtě a bude mít tudíž dostatek času na přípravu a účast v rozhodování. Poskytované informace by měly zahrnovat popis místa, popis významných vlivů dané činnosti na životní prostředí, popis opatření nutných ke snížení negativních vlivů na životní prostředí, popis variant navrhované činnosti a také zprávy a doporučení. Účast veřejnosti může být písemná, ale také může mít formu veřejného jednání či veřejného průzkumu. Stát musí dbát na to, že výsledek účasti veřejnosti bude mít na rozhodování vliv. O vydání rozhodnutí orgánu veřejné správy musí být veřejnost neprodleně informována a dále musí být zajištěno zpřístupnění celého textu rozhodnutí a jeho odůvodnění.³⁵

³⁴ Sdělení č. 124/2004 Sb. m. s. (op. cit., článek 5)

³⁵ Sdělení č. 124/2004 Sb. m. s. (op. cit., článek 6)

3.1.4 Účast veřejnosti při tvorbě plánů a na přípravě prováděcích předpisů

Státy se také zavázaly, že přijmou prováděcí předpisy či jiná opatření pro účast při tvorbě plánů týkajících se životního prostředí. Příprava těchto plánů má být transparentní a spravedlivá.

V rámci přípravy právních předpisů a obecně použitelných právně závazných normativních nástrojů bylo dohodnuto, že stát bude usilovat o účast veřejnosti a to následovně: navrhovaným postupem bylo stanovení dostatečného časového rámce pro účinnou účast, zpřístupnění návrhu předpisů veřejnosti a možnost veřejnosti podávat osobně či prostřednictvím reprezentativních poradních orgánů připomínky. I v této fázi by měl mít výsledek účasti veřejnosti maximální možný vliv na rozhodnutí.³⁶

3.1.5 Přístup k právní ochraně

V případě, že se někdo domnívá, že mu žádost o informace o stavu životního prostředí byla zamítnuta celá nebo její část neprávem znepřístupněna nebo informace, které dotyčná osoba obdržela byly nesprávně zodpovězené, může tato osoba požádat o přezkoumání soudem či jiným nezávislým orgánem. Pokud nastane situace, kdy dotyčná osoba požaduje soudní přezkoumání, je umožněn urychlený postup pouze za nízký poplatek či zadarmo. Cílem tohoto přezkumu by mělo být nové projednání orgánem veřejné správy.³⁷

3.2 Evropská úmluva o krajině

Evropská úmluva o krajině byla přijata dne 20. října 2000. Stalo se tak z iniciativy orgánů Rady Evropy ve Štrasburku. Tato úmluva byla podepsána dne 28. listopadu 2002 a ratifikována Českou republikou dne 1. října 2004, kdy také vstoupila v platnost.

³⁶ Sdělení č. 124/2004 Sb. m. s. (op. cit., článek 7 a článek 8)

³⁷ Sdělení č. 124/2004 Sb. m. s. (op. cit., článek 9)

Cílem této úmluvy je snaha o udržitelný rozvoj, ochranu a péči krajiny, ale také o zapojení veřejnosti. Hlavními úkoly vyplývajícími z této úmluvy jsou vymezení a hodnocení krajin, evropská spolupráce a vzájemná pomoc.³⁸

Tato úmluva je rozdělena do preambule a čtyř kapitol, které jsou rozděleny do 18 článků. První kapitola (první tři články) definuje pojmy jako jsou krajina, krajinná politika, cílová kvalita krajiny, ochrana krajiny, správa krajiny a plánování krajiny. Dále stanovuje rozsah a cíle této úmluvy.³⁹

Smluvní strany se zavázali, že budou zvyšovat povědomí občanské společnosti⁴⁰ o hodnotě krajin a také že budou podporovat vzdělávání odborníků a středoškolské, vysokoškolské a multioborové vzdělávací programy týkající se ochrany krajiny.

Další důležitou součástí této úmluvy je kapitola třetí týkající se evropské spolupráce. Smluvní strany se zavázaly k vzájemné spolupráci, především k vzájemnému poskytování technické a vědecké činnosti a výměně výsledků provedených výzkumů.

Plnění úmluvy zajišťují kompetenční výbory expertů, jež předkládají svá stanoviska generálnímu tajemníkovi Rady Evropy, stejně tak jako Výboru ministrů Rady Evropy. Zmíněné výbory spolurozhodují o udělení Ceny krajiny Rady Evropy.⁴¹

3.3 Agenda 21

Agenda 21 je dokument, který byl v roce 1992 přijat 170 zeměmi světa a který se zabývá udržitelným rozvojem. Tento dokument byl přijat na Summitu Země, který se konal v brazilském městě Rio de Janeiro. Tento dokument obsahuje čtyři tématické skupiny, které jsou složeny celkově z 40 kapitol.⁴² První skupina popisuje sociální a ekonomické aspekty, druhá skupina se týká ochrany zdrojů a hospodaření s nimi, třetí

³⁸ MINISTERSTVO ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ. *Evropská úmluva o krajině* [online, cit. 3.3.2021]

³⁹ MINISTERSTVO ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ. *12/2017 Sb. m. s. SDĚLENÍ Ministerstva zahraničních věcí, kterým se mění a doplňuje sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 13/2005 Sb. m. s.* [online, cit. 3.3.2021]

⁴⁰ MINISTERSTVO ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ. *Evropská úmluva o krajině* [online, cit. 3.3.2021]

⁴¹ MINISTERSTVO ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ. *12/2017 Sb. m. s. SDĚLENÍ Ministerstva zahraničních věcí, kterým se mění a doplňuje sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 13/2005 Sb. m. s.* [online, cit. 3.3.2021] (článek 4 - článek 11)

⁴² DAMOHORSKÝ, Milan. *Právo životního prostředí*. Praha: C. H. Beck, 2010, ISBN 978-80-7400-338-7. (strana 107 - 108)

skupina popisuje posilování úlohy velkých skupin a čtvrtá skupina představuje finanční zdroje a mechanismy.⁴³

Agenda 21 se ve své 28. kapitole věnuje iniciativě místních úřadů. „Protože jsou (úřady) úrovní správy nejbližší lidem, sehrávají důležitou roli ve výchově, mobilizaci při reakci na podněty veřejnosti a napomáhají tak dosažení udržitelného rozvoje.“⁴⁴ Místní Agenda 21 je dobrovolný nástroj, který napomáhá udržitelnému rozvoji na místní i regionální úrovni, snaží se o zkvalitnění strategického plánování, zapojování veřejnosti a zkvalitňování veřejné správy.

Obce a regiony zapojené do Místní Agendy 21 jsou rozděleny do čtyř kategorií (A, B, C a D) v závislosti na činnostech, které vykonávají.⁴⁵ Celkem je v tomto programu zapojeno zhruba 150 obcí a regionů.⁴⁶

V lednu 2010 byly kategorie aktualizovány a vzniklo tak šest skupin. Jednalo se o tyto skupiny: malá obec, obec, mikroregion, kraj, místní akční skupina a ostatní.

Malá obec je v tomto případě charakterizována jako obec s maximálním počtem obyvatel do 2 000 a pokud se jedná o obec, která má přesně 2 000 obyvatel, nebo o trochu více, je zařazení v rámci Místní Agendy 21 konzultováno se zástupci Pracovní skupiny Místní Agendy 21.

Obec je pro potřeby Místní Agendy 21 definována jako základní územní samosprávné společenství občanů. Do této kategorie se mohou registrovat také statutární města a jednotlivé městské obvody.

Kategorie mikroregionu je vymezena jako sdružení několika obcí, jejichž cílem je dosažení společných cílů. Tento svazek mezi obcemi vzniká z vlastní iniciativy jednotlivých obcí.

Kraj je pro potřeby Místní Agendy 21 definován jako vyšší územní samosprávný celek ustanovený Ústavním zákonem č. 347/1997 Sb., Ústavní zákon o vytvoření

⁴³ MINISTERSTVO ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ. *Místní Agenda 21* [online, cit. 3.3.2021]

⁴⁴ MINISTERSTVO ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ. *Místní Agenda 21* [online, cit. 3.3.2021]

⁴⁵ CENIA. *O místní Agendě 21 - úvod* [online, cit. 3.3.2021]
MINISTERSTVO ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ. *Místní Agenda 21* [online, cit. 3.3.2021]

⁴⁶ CENIA. *Přehled aktivních realizátorů MA21* [online, cit. 3.3.2021]

vyšších územních samosprávných celků. O kraji se v tomto kontextu hovoří také jako o územním společenství občanů či jako o veřejnoprávní korporaci.

Místní akční skupina je definována jako právnická osoba, jež je založená z důvodu rozvoje venkovského regionu. Jedná se o společenství, ve kterém spolupracují občané, neziskové organizace, soukromá podnikatelská sféra a veřejná správa. Hlavní úlohou této skupiny je spolupráce na rozvoji venkova a zemědělství a také získávání finanční podpory, jak ze zdrojů Evropské Unie, tak i z národních programů.

Poslední skupina místní akční skupiny je tvořena spřátelenými, soukromými, nevládními a neziskovými organizacemi a firmami.⁴⁷

3.4 Agenda 2030

V rámci udržitelného rozvoje byly v září 2015 světovým společenstvím na půdě Valného shromáždění Organizace spojených národů přijaty nové cíle vedoucí k dlouhodobě udržitelnému rozvoji. V platnost vstoupil dokument Agenda 2030 dne 1. ledna 2016. Cílů uvedených v tomto dokumentu je 17 a má jich být dosaženo do roku 2030.

Klíčovými oblastmi této agendy jsou lidé, planeta, prosperita, mír a partnerství. Tyto oblasti zahrnují mimo jiné vymýcení chudoby a hladu na celém světě, zajištění zdravého životního prostředí, zajištění udržitelné spotřeby a výroby, zabezpečení vhodného čerpání přírodních zdrojů a vytvoření globálního partnerství pro udržitelný rozvoj.

Česká republika schválila implementaci Agendy 2030 v říjnu 2018 a zavázala se k naplňování cílů udržitelného rozvoje. Mezi hlavní cíle patří například rozvoj obnovitelných zdrojů energie, snaha o vyrovnaný regionální rozvoj, podpora českých malých a středních podniků, zlepšování kvality ovzduší, ochrana půdy či ochrana klimatu.⁴⁸

Strategický rámec České republiky 2030 shrnuje v šesti oblastech současný stav rozvoje České republiky, ale také jeho rizika či příležitosti. Popisuje, že se Česká

⁴⁷ CENIA. *Kritéria MA21* [online, cit. 3.3.2021]

⁴⁸ MINISTERSTVO ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ. *Agenda 2030* [online, cit. 1.3.2021]

republika bude muset vyrovnat se stárnutím populace, digitalizací, robotizací, zrychleným odtokem vody nebo například s degradací půdy.⁴⁹

3.5 Posuzování vlivů na životní prostředí

Zákon č. 100/2001 Sb., Zákon o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů upravuje proces posuzování určitých vlivů na životní prostředí. Stěžejní jsou dva procesy, proces EIA a proces SEA, jejichž cílem je zmírnění nepříznivých vlivů. Účelem posuzování je získat objektivní a odborné podklady pro vydání rozhodnutí a tím přispět k udržitelnému rozvoji společnosti.⁵⁰

Tento zákon je složen z pěti částí a příloh. První paragrafy tohoto zákona vymezují předmět úpravy, rozsah posuzování a dále také vymezují pojmy jako jsou například záměr, dotčené území, dotčený orgán, veřejnost a dotčená veřejnost.⁵¹

Důležitou součástí tohoto zákona je posuzování vlivů na životní prostředí přesahujících hranice České republiky. Předmětem tohoto posuzování je jak záměr, tak i koncepce. V těchto případech musí příslušný úřad spolupracovat s Ministerstvem zahraničních věcí.⁵²

Postup při mezinárodním posuzování je shodný jako postup uvedený níže (postup EIA a postup SEA), avšak lhůty mohou být v tomto případě prodlouženy o 30 dnů. Pokud nastanou pochybnosti o tom, podle jakých předpisů se bude postupovat, zda podle předpisů platných na území dotčeného státu nebo zda podle předpisů platných na území státu původu, postupuje se podle předpisů platných na území státu původu. Projektová analýza může, ale také nemusí být požadována, ovšem pokud se na jejím základě objeví pochybnost, že existuje nepříznivý vliv přesahující hranice daného státu, musí být druhý stát informován.⁵³

⁴⁹ MINISTERSTVO ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ. *Česká republika 2030* [online, cit. 1.3.2021]

⁵⁰ MINISTERSTVO ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ. *Posuzování vlivů na životní prostředí* [online, cit. 4.3.2021]
DOHNAL, Vítězslav; ČERNÝ, Pavel; GLACOVÁ, Dominika. *STÁT, OBEC, KRAJ A OBČAN při ochraně životního prostředí*. Praha: Ministerstvo životního prostředí, 2005, ISSN 1213- 3393. (strana 44 - 45)

⁵¹ Zákon č. 100/2001 Sb., Zákon o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (§ 1 - § 3)

⁵² Zákon č. 100/2001 Sb. (op. cit., § 11)

⁵³ Zákon č. 100/2001 Sb. (op. cit., § 12)

Posuzovány mohou být mezistátní záměry prováděné na území České republiky, mezistátní záměry prováděné mimo území České republiky, mezistátní koncepce prováděné na území České republiky a mezistátní koncepce prováděné mimo území České republiky.⁵⁴

O předběžné jednání může požádat oznamovatel či předkladatel a příslušný úřad ho musí umožnit. V tomto jednání je možné projednat uvažovaný záměr spolu s možnými variantami a získat doporučení k předběžnému projednání s dotčenými orgány, obcemi či kraji.⁵⁵

Příslušný úřad má povinnost zveřejnit na internetu dokumenty související s průběhem posuzování. Jedná se o oznámení, závěr zjišťovacího řízení, informace o vrácení dokumentace k přepracování či doplnění, dokumentaci, informace týkající se místa a času konání veřejného projednání, posudek, stanovisko, zápis z veřejného projednání, oznámení koncepce, její návrh, informace o konzultaci při mezistátním posuzování, stanovisko ke koncepci, sdělení o ukončení posuzování.⁵⁶

Veřejné projednání musí být nařízeno příslušným úřadem v případě, kdy veřejnost podala nesouhlasné vyjádření k dokumentaci a to nejdéle do 30 dnů od posledního možného dne k podání vyjádření k dokumentaci. Projednávání může být ukončeno pokud se ho neúčastní oznamovatel či zpracovatel dokumentace či posudku, avšak v tomto případě musí být navrhnout nový termín veřejného projednávání. Z veřejného projednávání musí být pořízen zápis, který musí být zveřejněn na internetu a také musí být zaslán oznamovateli, dotčeným orgánům, obcím a krajům.⁵⁷

3.5.1 Proces EIA

V rámci tohoto procesu dochází k posuzování záměrů například staveb, komunikací, těžby nerostných surovin, činností a technologií. Proces EIA

⁵⁴ Zákon č. 100/2001 Sb. (op. cit., § 13 - § 14b)

⁵⁵ Zákon č. 100/2001 Sb. (op. cit., § 15)

⁵⁶ Zákon č. 100/2001 Sb. (op. cit., § 16)

⁵⁷ Zákon č. 100/2001 Sb. (op. cit., § 17)

VOMÁČKA, Vojtěch; ŽIDEK, Dominik a kol. *Posuzování vlivů záměrů a koncepcí na životní prostředí*. Brno: Masarykova univerzita v Brně, 2016, ISBN 978-80-210-8343-1. (strana 68 - 69)

(Environmental Impact Assessment) je nutný pro vydání rozhodnutí o povolení záměru stavebním úřadem.⁵⁸

Posuzování vlivů záměru na životní prostředí je rozděleno do několika etap. Jedná se o zjištění, popis, posouzení a vyhodnocení jednotlivých přímých i nepřímých vlivů vztahujících se k provedení záměru na životní prostředí.

Osoba, jež chce realizovat nějaký záměr jej musí nejdříve oznámit příslušnému úřadu a splnit náležitosti vyplývající z příloh tohoto zákona. Po splnění těchto náležitostí má příslušný úřad sedmi denní lhůtu na zveřejnění podaného oznámení a na zaslání kopie oznámení s žádostí o vyjádření dotčeného správního úřadu a dotčeného územního samosprávného celku. Veřejnost, dotčené orgány a dotčené územně samosprávné celky mají třiceti denní lhůtu na zaslání svých vyjádření k podanému oznámení.⁵⁹

Zjišťovací řízení je první etapou, jejíž cílem je upřesnění informací. V tomto řízení je zapotřebí zjistit, zda má daný záměr či změna vliv na životní prostředí. Tato etapa je zahájena společně s podáním oznámení a ukončena příslušným úřadem do 45 dnů od doby, kdy byly zveřejněny informace o oznámení. Tato doba však může být prodloužena o 25 dní, pokud se jedná o zvláště složitý případ. V této etapě může být vydáno rozhodnutí a to v případě, kdy příslušný úřad dojde k závěru, že daný závěr nepodléhá posuzování vlivů na životní prostředí. Proti tomuto rozhodnutí může dotčená veřejnost podat žalobu a tím se domáhat zrušení rozhodnutí. Soud v tomto případě musí rozhodnout nejdéle do 90 dnů ode dne obdržení žaloby.⁶⁰

Důležitou součástí celého procesu je zpracování dokumentace oprávněnou osobou. Tato dokumentace musí mít listinou podobu a jejími náležitostmi jsou údaje o oznamovateli, údaje o záměru, údaje o stavu životního prostředí v dotčeném území, komplexní charakteristika a hodnocení možných významných vlivů záměru na životní prostředí a veřejné zdraví, porovnání variant řešení záměru, závěr, všeobecně srozumitelné shrnutí netechnického charakteru a přílohy. V případě, že příslušnému

⁵⁸ MINISTERSTVO ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ. *Posuzování vlivů na životní prostředí (ELA)* [online, cit. 4.3.2021]. ŘÍHA, Josef. *Posuzování vlivů na životní prostředí*. Praha: ČVUT, 2001, ISBN 80-01-02353- 2.

⁵⁹ Zákon č. 100/2001 Sb. (op. cit., § 6)

⁶⁰ Zákon č. 100/2001 Sb. (op. cit., § 7)

úřadu budou v dokumentaci některé náležitosti chybět, vrátí je ve lhůtě deseti dnů ode dne doručení oznamovateli a informaci o vrácení dokumentace zveřejní na internetu. Pokud budou v dokumentaci uvedeny veškeré náležitosti, má příslušný úřad povinnost zaslat tuto dokumentaci ve lhůtě deseti dnů ode dne doručení dotčeným orgánům a dotčeným územním samosprávným celkům. Dokumentace je dále bez zbytečného odkladu doručena zpracovateli posudku příslušným úřadem. Dotčená veřejnost či dotčené orgány mohou příslušnému úřadu zaslat své vyjádření k dokumentaci ve lhůtě 30 dnů a toto vyjádření je dále předáno zpracovateli posudku. Dokumentace může být vrácena oznamovateli na základě doporučení zpracovatele posudku či na základě zaslaných vyjádření, avšak nejdéle do 40 dnů ode dne zaslání dokumentace zpracovateli posudku.⁶¹

Další součástí procesu posuzování vlivů na životní prostředí je posudek. Posudek je dokument, který zpracovává k tomu pověřená osoba na základě obdržené dokumentace a vyjádření k ní podaných. Náležitostmi posudku jsou základní údaje, posouzení dokumentace, posouzení technického řešení záměru s ohledem na dosažený stupeň poznání, pokud jde o znečišťování životního prostředí, posouzení navržených opatření k prevenci, vyloučení, snížení, popřípadě kompenzaci nepříznivých vlivů na životní prostředí a veřejné zdraví a k jejich monitorování, vypořádání všech obdržených vyjádření k dokumentaci, celkové posouzení akceptovatelnosti záměru z hlediska vlivů na životní prostředí a veřejné zdraví a návrh stanoviska. Zpracovatel posudku má lhůtu maximálně 60 dní ode dne doručení dokumentace na vypracování posudku. Tato lhůta však může být ve složitých případech prodloužena o 20 dní. Dokumentace nesmí být upravována zpracovatelem posudku, ovšem zpracovatel posudku může požadovat veškeré informace získané pro zpracování dokumentace a to na náklady oznamovatele. V případě, že posudek nesplňuje náležitosti stanovené zákonem (viz výše), vrátí jej příslušný úřad zpět k doplnění či přepracování a to do 10 dnů od obdržení tohoto posudku. Zpracovatel posudku má na tyto úkony lhůtu maximálně 30 dní, která může být dodatečně prodloužena maximálně o 15 dní. Pokud zpracovatel tuto lhůtu nedodrží, udělí mu příslušný úřad sankci.⁶²

⁶¹ Zákon č. 100/2001 Sb. (op. cit., § 8)

⁶² Zákon č. 100/2001 Sb. (op. cit., § 9)

Na základě předložené dokumentace, vyjádření k dokumentaci, veřejného projednání a posudku vydá příslušný úřad závazné stanovisko. Pro vydání tohoto stanoviska má lhůtu 30 dnů ode dne obdržení zmíněných dokumentů a náležitosti závazného stanoviska jsou povinné údaje a odůvodnění. Po vydání stanoviska musí příslušný orgán obeznámit oznamovatele, dotčený správní orgán a dotčený územní samosprávný celek a dále také musí závazné stanovisko zveřejnit společně s posudkem. Závazné stanovisko je důležitým dokumentem pro vydání rozhodnutí v navazujícím řízení a jeho platnost je 7 let.⁶³

Příslušný správní orgán musí podle správního řádu zveřejnit oznámení o zahájení řízení, žádost, informace týkající se předmětu rozhodnutí, informace týkající se podmínek zapojování veřejnosti do rozhodování. Tyto zmíněné dokumenty mají být zveřejněny na úřední desce správního orgánu po dobu 30 dnů.⁶⁴

V navazujícím řízení má veřejnost právo uplatňovat připomínky týkající se záměru a to ve lhůtě do 30 dnů ode dne vyvěšení informací na úřední desce. Účastníkem navazujícího řízení se může stát dotčený územní samosprávný celek či dotčená veřejnost. I v případě, že se dotčená veřejnost neúčastnila řízení v prvním stupni, je oprávněna podat odvolání vůči tomuto rozhodnutí.⁶⁵

Vůči vydanému rozhodnutí může být podána žaloba dotčenou veřejností a touto žalobou je možné napadat hmotnou i procesní zákonnost daného rozhodnutí. O těchto žalobách musí být rozhodnuto soudem do 90 dnů ode dne obdržení žaloby.⁶⁶

Pokud se jedná o posuzování stavebního záměru v souvislosti s vlivem na životní prostředí, probíhá řízení v součinnosti se stavebním úřadem.⁶⁷

Informační systém EIA

Informační systém EIA slouží k evidenci posuzovaných závěrů a také ke zveřejňování dokumentů, které souvisejí s procesem posuzování vlivů na životní

⁶³ Zákon č. 100/2001 Sb. (op. cit., § 9a)

⁶⁴ Zákon č. 100/2001 Sb. (op. cit., § 9b)

⁶⁵ Zákon č. 100/2001 Sb. (op. cit., § 9c)

⁶⁶ Zákon č. 100/2001 Sb. (op. cit., § 9d)

⁶⁷ Zákon č. 100/2001 Sb. (op. cit., § 10)

prostředí a veřejné zdraví. Součástí tohoto systému je mimo jiné seznam držitelů autorizace pro hodnocení vlivů na životní prostředí a na soustavu Natura 2000. Tento systém umožňuje veřejnosti sledovat průběh procesu posuzování záměrů v celé České republice.⁶⁸

3.5.2 Proces SEA

Proces SEA (Strategic Environmental Assessment) bývá také někdy označován jako strategická EIA. V rámci tohoto procesu dochází ke koncepčnímu posuzování, konkrétně například k posuzování územně plánovací dokumentace či politiky územního rozvoje České republiky.

Posuzování vlivů koncepce na životní prostředí je rozděleno do několika etap. Jedná se o zjištění, popis, posouzení a vyhodnocení jednotlivých přímých i nepřímých vlivů vztahujících se k provedení koncepcí na životní prostředí.⁶⁹

Předkladatel, tedy osoba jež předkládá podnět či zpracovává koncepci, musí oznámení koncepce předložit příslušnému úřadu jak v listinné, tak i v elektronické podobě. Náležitostmi této koncepce jsou údaje o předkladateli, údaje o koncepci, údaje o dotčeném území, předpokládané vlivy koncepce na životní prostředí a veřejné zdraví ve vymezeném dotčeném území a doplňující údaje. Pokud bude oznámení koncepce obsahovat veškeré náležitosti, má příslušný úřad povinnost zaslat tuto koncepci ve lhůtě deseti dnů ode dne doručení dotčeným orgánům a dotčeným obcím a krajům. Dále je úřad povinný oznámení koncepce zveřejnit. K této koncepci může každý zaslat své vyjádření a to ve lhůtě 20 dnů ode dne zveřejnění této koncepce.⁷⁰

Součástí posuzování vlivů koncepce na životní prostředí je zjišťovací řízení, jehož cílem je upřesnění obsahu a rozsahu vyhodnocení daných vlivů na životní prostředí. Kritérii pro zjišťovací řízení jsou obsah koncepce, charakteristika vlivů koncepce na životní prostředí, veřejné zdraví a dotčeného území a předpokládaný přínos této koncepce. Toto řízení je prováděno příslušným úřadem na základě oznámení či vyjádření k němu a to ve lhůtě 35 dnů ode dne, kdy byla koncepce zveřejněna. V závěru

⁶⁸ CENIA. *Informační systémy EIA a SEA* [online, cit. 5.3.2021]

⁶⁹ Zákon č. 100/2001 Sb. (op. cit., § 10b)

⁷⁰ Zákon č. 100/2001 Sb. (op. cit., § 10c)

zjišťovacího řízení je stanoven obsah a rozsah vyhodnocení a také jejich počet. Závěr zjišťovacího řízení je poslán příslušným úřadem předkladateli, dotčeným orgánům obcím a krajům.⁷¹

Povinností předkladatele je zajistit posuzovatele ke zpracování vyhodnocení, informovat o tom příslušný úřad a spolupracovat s ním. Posuzovatel je oprávněn požadovat po předkladateli či dotčených orgánech informace potřebné k zpracování vyhodnocení, za něž je zodpovědný. Náležitostmi vyhodnocení jsou mimo jiné obsah a cíle koncepce, aktuální informace o stavu životního prostředí, charakteristiky životního prostředí, aktuální problémy životního prostředí, závažné vlivy variant, popis předkládaných opatření a závěry s doporučeními.⁷²

Návrh koncepce je předkládán příslušnému úřadu předkladatelem a jeho součástí je vyhodnocení, které zpracoval posuzovatel. V případě, že vyhodnocení neobsahuje zákonné náležitosti, je příslušným úřadem ve lhůtě 10 dnů vráceno zpět k přepracování. Pokud však vyhodnocení veškeré náležitosti obsahuje, je ve stejné lhůtě příslušným úřadem návrh koncepce postoupen dotčeným orgánům, obcím a krajům a také je zveřejněn. V případě že se bude konat veřejné projednávání, musí být veškeré informace týkající se místa a času zveřejněny, jak předkladatelem tak i na úřední desce příslušného úřadu a to minimálně 10 dnů před samotným konáním veřejného projednávání. Nejpozději pět dní po konání veřejného projednávání musí předkladatel přiložit k návrhu koncepce také zápis z daného veřejného projednávání. K návrhu koncepce i k vyhodnocení může také každý zaslat své písemné vyjádření a to ve lhůtě 5 dnů ode dne, kdy bylo realizováno veřejné projednávání. Pokud z nějakého důvodu dojde k znemožnění veřejného projednávání, je lhůta pro zaslání vyjádření změněna na dvacet dnů.⁷³

Příslušný úřad má lhůtu 20 dnů pro vydání stanoviska k upravenému návrhu koncepce. Jeho stanovisko může být nesouhlasné, dále může podat návrh o jeho doplnění a také návrh k předložení kompenzačních opatření. Po vydání stanoviska k návrhu koncepce je příslušný orgán povinen jej zaslat předkladateli, dotčeným orgánům,

⁷¹ Zákon č. 100/2001 Sb. (op. cit., § 10d)

⁷² Zákon č. 100/2001 Sb. (op. cit., § 10e)

⁷³ Zákon č. 100/2001 Sb. (op. cit., § 10f)

obcím a krajům. Toto stanovisko je nutnou součástí návrhu koncepce, bez stanoviska není možné koncepci schválit. Schválená koncepce musí obsahovat informace o zohlednění požadavků ke schválení koncepce, informace o účasti veřejnosti, informace týkající se přijetí opatření a také odůvodnění výběru dané varianty. Schválená koncepce včetně prohlášení musí být zveřejněna a ve lhůtě 7 dnů předložena příslušnému úřadu, dotčeným orgánům, obcím a krajům.⁷⁴

Předkladatel i dotčené orgány jsou povinny sledovat vlivy koncepce na životní prostředí a veřejné zdraví a v případě, že dojde k nepředvídaným negativním vlivům musí přijmout opatření ke zmírnění či odstranění těchto vlivů.⁷⁵

Informační systém SEA

Informační systém SEA slouží k evidenci posuzovaných koncepcí, zásad územního rozvoje a územních plánů obcí. Dále také slouží ke zveřejňování dokumentů, které souvisejí s procesem posuzování koncepcí. Součástí tohoto systému je mimo jiné seznam držitelů autorizace pro hodnocení vlivů koncepcí na životní prostředí a na soustavu Natura 2000. Tento systém umožňuje veřejnosti sledovat průběh procesu posuzování koncepcí v celé České republice.⁷⁶

⁷⁴ Zákon č. 100/2001 Sb. (op. cit., § 10g)

⁷⁵ Zákon č. 100/2001 Sb. (op. cit., § 10h)

⁷⁶ CENIA. *Informační systémy EIA a SEA* [online, cit. 5.3.2021]

4. Územní a regionální rozvoj

Územní rozvoj je proces, při kterém dochází ke zhodnocování daného území.⁷⁷ Politikou územního rozvoje je určována strategie a podmínky pro plnění úkolů územního plánování. Tato politika je pořizována ministerstvem a schvalována vládou. Obsahem politiky územního rozvoje je stanovení republikových priorit územního plánování s cílem dosažení udržitelného rozvoje daného území, vymezení oblastí se zvýšenými požadavky na změny, vymezení oblastí se specifickými hodnotami a vymezení ploch a koridorů.⁷⁸

Jak již bylo řečeno výše, návrh politiky územního rozvoje je pořizován ministerstvem a to především na základě územně plánovacích podkladů (územně analytické podklady a územní studie), dokumentů podporujících regionální rozvoj, podkladů a dokumentů veřejné správy a zprávy o stavu životního prostředí. Po vytvoření návrhu politiky územního rozvoje je tento návrh předkládán krajům, ministerstvům a jiným ústředním správním úřadům. Ti mohou ve lhůtě 60 ode dne obdržení návrhu podat svá stanoviska.

Návrh politiky územního rozvoje musí být také zveřejněn způsobem, jež umožňuje dálkový přístup. Ministerstvo dále oznámí místo a čas veřejného projednávání a ve lhůtě 30 dnů ode dne tohoto projednávání mají veřejnost a obce možnost podávat připomínky.⁷⁹

Po vytvoření a úpravě návrhu politiky územního rozvoje dochází k jeho schvalování. V tomto stádiu předkládá ministerstvo vládě nejen projednávaný návrh, ale také zprávu o projednání návrhu politiky územního rozvoje, vyhodnocení stanovisek a výsledky týkající se vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj daného území.⁸⁰

Ministerstvo každé 4 roky vydává zprávu o uplatňování politiky územního rozvoje. Jejými náležitostmi jsou vyhodnocení plnění úkolů této politiky, vyhodnocení

⁷⁷ STAVEBNIKOMUNITA.CZ. *Stavební slovník* [online, cit. 6.3.2021]

⁷⁸ Zákon č. 183/2006 Sb., Zákon o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon) (§ 31, § 32) MINISTERSTVO PRO MÍSTNÍ ROZVOJ. *Informace MMR o Politice územního rozvoje České republiky (ve znění závazném od 11. 9. 2020) pro stavební úřady* [online, cit. 7.3.2021]

⁷⁹ Zákon č. 183/2006 Sb., Stavební zákon (§ 33)

⁸⁰ Zákon č. 183/2006 Sb., Stavební zákon (§ 34)

konkrétních vlivů na udržitelný rozvoj, návrhy na aktualizování této politiky a návrhy opatření.⁸¹

Regionální rozvoj je upraven zákonem č. 248/2000 Sb., Zákon o podpoře regionálního rozvoje. V tomto zákoně se nacházejí mimo jiné informace týkající se strategie, postupu při zpracování a například i finanční podpory regionálního rozvoje. Předmětem právní úpravy je poskytování podpory regionálnímu rozvoji, její koordinace a realizace.

Hlavními cíli podpory regionálního rozvoje jsou zajištění dynamického a vyváženého rozvoje území, snižování rozdílů mezi jednotlivými regiony, podpora regionálního rozvoje a zpracování strategie regionálního rozvoje. Zmíněná strategie obsahuje analýzu stavu, stanovení celorepublikových priorit, podklady a podmínky k vymezení těchto priorit, vymezení nástrojů a úkolů a doporučení.

Strategie regionálního rozvoje je zpracovávána ministerstvem společně s dotčenými ústředními správními úřady, kraji a sdruženími obcí. Po společném vytvoření návrhu je tato strategie schvalována vládou.⁸²

⁸¹ Zákon č. 183/2006 Sb., Stavební zákon (§ 35)

⁸² Zákon č. 248/2000 Sb., Zákon o podpoře regionálního rozvoje

5. Územní plánování

Územní plánování je proces, jehož cílem je vytvoření vhodných předpokladů pro výstavbu a udržitelný rozvoj území. Mělo by být dosaženo obecně prospěšného souladu mezi veřejnými a soukromými zájmy týkající se rozvoje území a mělo by se tak dít ve veřejném zájmu.⁸³

Cílem zákona č. 183/2006 Sb., Zákon o územním plánování a stavebním řádu je mimo jiné vytváření podmínek pro prosazování udržitelného rozvoje.⁸⁴

Hlavními úkoly územního plánování jsou mimo jiné například zajišťování a posuzování stavu území, stanovení koncepcí týkajících se rozvoje území, prověřování a posuzování změn a veřejného zájmu v území, stanovování požadavků na umístění, uspořádání a řešení staveb, stanovování pořadí provádění změn a také posuzování vlivů politiky územního rozvoje na udržitelný rozvoj v daném území. Posouzení tohoto vlivu je zpracováno ve vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území. Náležitostmi tohoto posouzení jsou shrnutí obsahu a hlavních cílů politiky územního rozvoje, zhodnocení vztahu mezi politikou územního rozvoje a naplňováním ochrany životního prostředí, údaje o aktuálním stavu životního prostředí, charakteristika životního prostředí, aktuální problémy životního prostředí, informace o navrhovaných opatřeních a shrnutí veškerých údajů v tomto posouzení.⁸⁵

Co se týče zveřejňování písemností, kterými jsou mimo jiné i územně plánovací dokumentace, výkresy a schémata, je příslušný správní orgán povinen tyto dokumenty poskytnout veřejnosti a dotčeným orgánům.⁸⁶

Územně plánovací dokumentace a veškeré její změny musí být vyhotoveny také v elektronické podobě. Všechny varianty této dokumentace musejí mít jednotný standard, respektive strojově čitelný formát obsahující prostorová data. Standardizace

⁸³ Zákon č. 183/2006 Sb., Stavební zákon (§ 18)
ARNIKA. *Co je územní plánování* [online, cit. 7.3.2021]

⁸⁴ KUČEROVÁ, Zdeňka; SKLENÁŘ, Tomáš; ROZMANOVÁ, Naděžda a kol. *Principy a pravidla územního plánování* [online, cit. 7.3.2021] (strana 2)

⁸⁵ Zákon č. 183/2006 Sb., Stavební zákon (§ 19)

⁸⁶ Zákon č. 183/2006 Sb., Stavební zákon (§ 20)

směřuje na strukturu částí územně plánovací dokumentace, grafické vyjádření těchto částí, výměnný formát dat a metadata.⁸⁷

Příslušný úřad má povinnost podat územně plánovací informace, které se týkají podmínek využívání území, podmínek vydání regulačního plánu, podmínek vydání územního souhlasu a podmínek vydání územního rozhodnutí. Tyto informace jsou poskytovány jako předběžné informace a příslušným úřadem se rozumí krajský úřad, úřad územního plánování, pověřený obecní úřad a stavební úřad. Územně plánovací informace jsou poskytovány na základě žádosti, která musí obsahovat požadavky na konkrétní informace.⁸⁸

Požizovatel je velice důležitou osobou ve veřejném projednávání. Jeho povinností je nařízení jednoho (popřípadě i více) veřejného projednávání, o průběhu činit písemný záznam a také zařídit spolupráci s projektantem na výkladu územně plánovací dokumentace. Připomínky, námítky a stanoviska musejí být vůči územně plánovací dokumentaci vždy písemné. Kromě veřejnosti se veřejného projednávání může účastnit také zástupce veřejnosti k tomu zmocněný. Jedná se o fyzickou či právnickou osobu, která je zmocněná jednou desetinou občanů u obce s méně než 2 000 obyvateli a tito obyvatelé podali věcně shodnou připomínku. Zástupcem veřejnosti může být dále také osoba zmocněná minimálně 500 občany kraje. Zmocnění zástupce je doloženo seznamem občanů dané obce (popřípadě kraje), podpisovou listinou a prohlášením zástupce veřejnosti. Náležitostmi podpisové listiny jsou jméno, příjmení, pobyt a podpis, kterým tyto osoby prohlašují, že jmenovaný zástupce je zmocněn k podání námítky na základě věcně shody a k projednání této námítky.⁸⁹

Oprávněný investor je osoba, jež je vlastníkem, správcem nebo provozovatelem veřejné dopravní či technické infrastruktury, může podat příslušnému úřadu žádost o informování v rámci projednávání návrhů vztahujících se k územnímu rozvoji, územnímu plánu nebo regulačnímu plánu. Náležitostmi této žádosti jsou identifikační údaje, seznam obcí a doklad o tom, že se skutečně jedná o oprávněného investora. Pokud žádost obsahuje všechny zákonem dané náležitosti, je oprávněný investor zapsán

⁸⁷ Zákon č. 183/2006 Sb., Stavební zákon (§ 20a)

⁸⁸ Zákon č. 183/2006 Sb., Stavební zákon (§ 21)

⁸⁹ Zákon č. 183/2006 Sb., Stavební zákon (§ 22 a § 23)

do seznamu oprávněných investorů. Tento záznam trvá pět let, poté je nutné celý proces opakovat.⁹⁰

5.1 Nástroje územního plánování

Nástroje územního plánování jsou územně plánovací podklady a jsou tvořeny územně analytickými podklady a územními studiemi.⁹¹

Územně analytické podklady pojednávají o stavu a vývoji daného území. Nachází se v nich například informace o limitech využívání daného území z důvodu ochrany veřejných zájmů a také rozbor udržitelného rozvoje daného území. Územně analytické podklady jsou pořízeny na základě údajů jako jsou informace o stavu území, informace o právech a povinnostech, které jsou vázány k danému území a informace o záměrech k provedení určitých změn v území. Výše zmíněné údaje jsou poskytovány orgánem veřejné správy v elektronické podobě. Tyto podklady jsou pořizovány Úřadem územního plánování a jsou zpracovány pro obvod v jeho působnosti. V těchto podkladech se nacházejí nezbytné informace pro pořízení územních a regulačních plánů.

Aktualizace těchto podkladů je průběžná, pokud však informace v nich nejsou aktualizovány po dobu 42 měsíců, musí být podán nový návrh úplné aktualizace. U obcí s rozšířenou působností jsou územně analytické podklady projednány pořizovatelem s obcemi, které spadají do správního obvodu obce s rozšířenou působností a to maximálně do 30 dnů ode dne jejich vyhotovení. Po projednání je pořizovatel povinen upravit tyto podklady podle výsledku projednání a následně je povinen upravené územně analytické podklady zaslat krajskému úřadu. U krajů jsou využívány jednotlivé územně analytické podklady obcí s rozšířenou působností a jsou projednávány zastupitelstvem kraje. Projednané podklady musí kraj zaslat do šesti měsíců Ministerstvu životního prostředí.⁹²

⁹⁰ Zákon č. 183/2006 Sb., Stavební zákon (§ 23a)

⁹¹ Zákon č. 183/2006 Sb., Stavební zákon (§ 25)

⁹² Zákon č. 183/2006 Sb., Stavební zákon (§ 26 - § 29)

Územní studie je pořizována v případě, kdy to ukládá územně plánovací dokumentace nebo z vlastního či cizího podnětu. Cílem této studie je návrh, prověření či posouzení řešení k daným problémům.⁹³

5.2 Územně plánovací dokumentace

Územní rozvojový plán je dokument, který vydává ministerstvo v souladu s politikou územního rozvoje a je vydáván ve formě opatření obecné povahy. Tento plán je zpracováván ve stejné době jako vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území. Rozvojový plán je závazný pro územní a regulační plány a také pro rozhodování v daném území. Územní rozvojový plán je rozdělen na textovou a grafickou část. Náležitostmi textové části územního rozvojového plánu jsou vymezení konkrétních ploch, koridorů a veřejně prospěšných staveb, stanovení posloupnosti plánovaných změn v území a kompenzační opatření. Náležitostmi grafické části územního rozvojového plánu jsou výkresy konkrétních ploch, koridorů, veřejně prospěšných staveb a pořadí plánovaných změn. Grafická část je zpracována a vydávána v měřítku 1 : 100 000.

Stejně jako územní rozvojový plán, tak i jeho odůvodnění je rozděleno na textovou a grafickou část. Náležitostmi textové části odůvodnění územního rozvojového plánu jsou popis, jak bylo postupováno při pořizování územního rozvojového plánu, vyhodnocení cílů, požadavků a splnění podmínek, stanovisko Ministerstva životního prostředí k případným vlivům na životní prostředí, zdůvodnění a vyhodnocení připomínek. Náležitostmi grafické části odůvodnění územního rozvojového plánu jsou koordinační výkres a schéma vazeb na území okolních států. I v tomto případě je grafická část zpracována a vydávána v měřítku 1 : 100 000.⁹⁴

K návrhu územního rozvojového plánu podá Ministerstvo životního prostředí stanovisko a to do 30 dnů ode dne obdržení tohoto dokumentu. K tomuto návrhu se dále mohou vyjádřit také ústřední správní úřady a kraje. Po schválení územního rozvojového plánu dochází k jeho vyvěšení na úřední desce.⁹⁵

⁹³ Zákon č. 183/2006 Sb., Stavební zákon (§ 30)

⁹⁴ Zákon č. 183/2006 Sb., Stavební zákon (§ 35a, § 35b)

⁹⁵ Zákon č. 183/2006 Sb., Stavební zákon (§ 35c, § 35g)

5.3 Územní plán

Územní plán je dokument, jehož cílem je stanovení základní koncepce rozvoje území obce. Tento dokument je vydáván pro území celé obce (či území hlavního města Prahy) ve formě opatření obecné povahy.⁹⁶

Zastupitelstvo rozhoduje o pořízení územního plánu z vlastního podnětu či na návrh. Návrh mohou podat orgány veřejné správy, občan obce, fyzická či právnická osoba, která má v obci vlastnická či jiná práva a také na návrh oprávněného investora. Ve většině případů jsou náklady spojené s pořízením územního plánu hrazeny obcí, popřípadě krajem. Může však nastat situace, kdy jsou náklady požadovány přímo po navrhovateli.⁹⁷

Náležitostmi návrhu na pořízení územního plánu jsou informace, které umožňují identifikaci navrhovatele, informace týkající se navrhované změny, informace o aktuálním využívání dané plochy, důvody pro pořízení či změnu územního plánu a návrh na úhradu nákladů. Pokud návrh na pořízení územního plánu splňuje všechny předepsané náležitosti, je k němu přiloženo stanovisko pořizovatele a předloženo zastupitelstvu obce k projednání. O výsledku jednání musí být bezodkladně vyrozuměn navrhovatel a úřad územního plánování. Pořizovatel a člen zastupitelstva zpracují na základě rozhodnutí o pořízení územního plánu jeho návrh.

Vůči odevzdanému návrhu na pořízení územního plánu mohou být do 15 dnů uplatněny písemné připomínky veřejnosti a do 30 dnů mohou k danému návrhu zaslat vyjádření dotčené orgány a nadřízený krajský úřad. Krajský úřad musí ve stejné lhůtě vydat stanovisko a sousedící obce podněty.⁹⁸

Následující etapou je zpracování návrhu územního plánu a vyhodnocení vlivů územního plánu na udržitelný rozvoj území o nichž je jednáno na společném jednání. Od tohoto jednání plyne 30 denní lhůta pro uplatnění písemných připomínek.⁹⁹

⁹⁶ Zákon č. 183/2006 Sb., Stavební zákon (§ 43)

⁹⁷ Zákon č. 183/2006 Sb., Stavební zákon (§ 44, § 45)

⁹⁸ Zákon č. 183/2006 Sb., Stavební zákon (§ 46, § 47)

⁹⁹ Zákon č. 183/2006 Sb., Stavební zákon (§ 50, § 51)

Návrh územního plánu a vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území se projednává ve veřejném projednávání. Proti návrhu mohou být podávány námitky vlastníků pozemků či staveb dotčených předkládaným návrhem, oprávněného investora nebo zástupce veřejnosti. Přípomínky musí být uplatněny nejdéle ve lhůtě 7 dnů ode dne veřejného projednání, stejně tak jako námitky dotčených osob. Shodná lhůta běží i pro stanovisko krajského úřadu a dotčených orgánů.¹⁰⁰

Výsledky projednávání vyhodnocuje pořizovatel společně s určeným zastupitelem a s ohledem na veřejné zájmy vytvoří návrh rozhodnutí o námitkách. Po doručení tohoto návrhu dotčeným orgánům a krajskému úřadu běží 30 denní lhůta k vydání stanovisek. K návrhu územního plánu musí být vytvořeno také jeho odůvodnění. Jeho součástí jsou výsledek přezkoumání územního plánu, zpráva obsahující vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území, stanovisko krajského úřadu a zdůvodnění přijatého řešení. O vydání územního plánu a jeho odůvodnění rozhoduje zastupitelstvo obce.

V intervalech nejdéle 4 roky musí pořizovatel předkládat zastupitelstvu zprávu o uplatňování územního plánu v uplynulém období. Změna územního plánu může probíhat i zrychleně. Uplatňuje se tzv. zkrácený postup, který je dále upraven v § 55a a §55b stavebního zákona.¹⁰¹

¹⁰⁰ Zákon č. 183/2006 Sb., Stavební zákon (§ 52)

¹⁰¹ Zákon č. 183/2006 Sb., Stavební zákon (§ 53 § 54)

6. Rekodifikace stavebního práva

V současné době se jedná o přijetí Stavebního zákona, jehož cílem by mělo být především zrychlení a zjednodušení povolování staveb. K tomuto návrhu obdrželo Ministerstvo místního rozvoje zhruba 5 000 připomínek, z nichž některé se týkaly například tzv. automatického vygenerování povolení. To by v praxi znamenalo, že pokud by se příslušný stavební úřad k dané žádosti nevyjádřil v zákonem stanovené lhůtě, považovalo by se jeho stanovisko za souhlasné. Proti tomuto návrhu vyjádřil obavy například Svaz měst a obcí, který se obával o zachování ochrany veřejného zájmu a měl obavy o zákonnost takto vydaných povolení. Ministerstvo místního rozvoje tyto obavy vyslyšelo a tento návrh nahradilo opatřením proti nečinnosti. Principem tohoto opatření je přesunutí rozhodovací pravomoci na vyšší instanci (krajský stavební úřad) a to v případě, že úředník nerozhodne o povolení záměru v zákonem stanovené lhůtě.

Další změna by se týkala vytvoření nové soustavy stavebních úřadů, jejichž součástí by z části již nebyli památkáři či hasiči. Tato změna by neměla znamenat, že památky a veřejné zájmy nebudou dostatečně chráněny. Součástí návrhu je také informace o Agentuře ochrany přírody a krajiny, jež souvisí s ochranou zvláště chráněných území jako jsou národní parky, chráněné krajinné oblasti atd. Tato agentura by však mohla v rámci řízení vydat pouze jeden dokument.

Základní myšlenkou tohoto návrhu je jeden úřad, jedno razítko a jedno odvolání. V praxi by to znamenalo, že většina dotčených orgánů je integrována do jednoho úřadu, který vydá rozhodnutí, vůči němuž je možné odvolat se pouze jednou. Díky tomuto opatření by neměla nastat situace, kdy povolení dálnice je vydáno v průměru za třináct let a bytový dům za déle než pět let. Co se týče zapojení veřejnosti do stavebního rozhodování, měly by být mimo jiné znovu zapojeny i občanské iniciativy.

Novou strukturu stavebních úřadů by podle tohoto návrhu tvořily stavební úřady obcí s rozšířenou působností, jež rozhodují v přenesené působnosti, krajské stavební úřady a Nejvyšší stavební úřad. Stavební úřady obcí s rozšířenou působností by měly vydávat rozhodnutí týkající se staveb plánovaných na jejich území. Krajské stavební úřady by měly být přímo v režii státu a měly by vydávat rozhodnutí týkající se

zásadnějších a významnějších staveb. Krajských stavebních úřadů by mělo být celkově 14 a jeden specializovaný úřad, který by vydával například rozhodnutí ke stavbě dálnic. Nejvyšší stavební úřad by byl ústředním správním orgánem.¹⁰²

Mezi kladné aspekty patří podle Frank Bold Advokátů návrhy týkající se integrace dotčených orgánů, stanovení závazných lhůt, digitalizace včetně vedení elektronického spisu a zpřísnění podmínek pro dodatečné povolování černých staveb. Naopak chybnými aspekty označují návrhy týkající se neúplného oddělení stavebních úřadů od samosprávy, nového opatření proti nečinnosti, čímž by mohlo dojít k zahlcení nadřízených stavebních úřadů a nejasné úřadové účasti veřejnosti.¹⁰³

Ve dnech 3. a 4. února 2021 se návrhem nového stavebního zákona zabývaly výbory Poslanecké sněmovny. Těmto výborům byly předloženy tři návrhy. Prvním byl pozměňovací návrh koaličních poslanců a Ministerstva pro místní rozvoj ČR. Tento návrh obsahoval mimo jiné úplné oddělení stavebních úřadů od samosprávy, možnost podání žaloby ve veřejném zájmu a stanovení závazných lhůt. Druhým návrhem byl pozměňovací návrh poslance Radima Fialy (ODS), který obsahoval shodné změny jako pozměňovací návrh koaličních poslanců a Ministerstva pro místní rozvoj ČR a mimo jiné také podrobnější úpravu tzv. podmiňujících plánovacích smluv a základní požadavky či podmínky využívání území. Třetím návrhem byl pozměňovací návrh opozičních poslanců, jehož obsahem byl mimo jiné požadavek na ponechání současných stavebních úřadů v obcích i krajích.¹⁰⁴

Aktuální informace týkající se rekodifikace stavebního zákona vyšla dne 24. března 2021. Jednalo se o informaci, že je nový stavební zákon před druhým čtením ve Sněmovně.¹⁰⁵

¹⁰² DENÍK VEŘEJNÉ SPRÁVY. *Stavební zákon zůstává prioritou – I. část* [online, cit. 23.3.2021]

¹⁰³ ČERNÝ, Pavel. *Nový stavební zákon projednávají poslanci: Jaké jsou jeho pozitivní a negativní aspekty* [online, cit. 23.3.2021]

¹⁰⁴ ČERNÝ, Pavel. *Pozměňovací návrhy nového stavebního zákona: jaká přináší zlepšení a jaké mají vady?* [online, cit. 27.3.2021]

¹⁰⁵ FRANK BOLD ADVOKÁTI. *Nový stavební zákon* [online, cit. 27.3.2021]

7. Posuzování záměrů města České Budějovice

Záměry na území Českých Budějovic jsou zveřejněny na Informačním systému EIA (portal.cenia.cz). Na těchto stránkách je možné nalézt celkem 63 záměrů týkajících se právě Českých Budějovic, a to od června roku 2002 až do současnosti.

Pro účely této diplomové práce byly vybrány tři záměry týkající se města České Budějovice, v jejichž řízení došlo mimo jiné i k veřejnému projednávání. Zároveň se jedná o všechny záměry, ve kterých k veřejnému projednávání došlo od roku 2002.

První záměr byl oznámen 12. dubna 2007 a týkal se obchodně společenského centra "Černý Pelikán" v Českých Budějovicích. Druhý záměr byl oznámen 21. prosince 2011 a týkal stacionární obalovny živičných směsí v Českých Budějovicích. Poslední záměr byl oznámen 15. ledna 2015 a týkal se jižní tangenty Českých Budějovic (II. etapy). U všech záměrů byl vyloučen vliv na soustavu Natura 2000.

Ke všem zmíněným záměrům jsou na těchto stránkách uvedeny veškeré informace k oznámení záměru, zjišťovacímu řízení, dokumentaci, posudku, veřejnému projednání a ke stanovisku. Všechny tyto informace jsou uvedeny v úplném znění.

7.1 Obchodně společenské centrum "Černý Pelikán" v Českých Budějovicích

Obrázek č.1 - Obchodně společenské centrum "Černý Pelikán" v Českých Budějovicích

Zdroj: KOTALOVÁ, Kateřina; ŠIMON, David. *asb-portal* [online, cit. 21.3.2021]

7.1.1 Oznámení záměru

Oznamovatelem tohoto záměru byla společnost MONT TD a.s., se sídlem Lannova 55/31, 370 01 České Budějovice. Tento záměr se týkal katastru České Budějovice 6.

Oznámení záměru bylo podáno v dubnu roku 2007 a tento záměr podléhal zjišťovacímu řízení podle § 7 zákona č. 100/2001 Sb., Zákon o posuzování vlivů na životní prostředí. Zpracovatelem oznámení návrhu byl RNDr. Vojtěch Vyhnálek, CSc. Záměrem bylo vybudování obchodně společenského centra „Černý Pelikán“ v lokalitě mezi ulicemi Lannova, Štítného, Rudolfovská a Jeronýmova v Českých Budějovicích. Návrh představuje stavbu o celkové zastavěné ploše 12 137 m² a celkové užité ploše 37 950 m². Zároveň také obsahuje údaj o parkovací ploše, která by činila 10 980 m². Návrh této stavby počítal s demolicí původních domů a následné výstavby centra do

vnitro bloku. Charakter stavby měl být obchodní, komerční, stravovací a společensko-zábavní a předpoklad denní návštěvnosti činil 10 000 návštěvníků. V tomto návrhu je počítáno s 244 parkovacími místy.

Podle vyjádření Stavebního úřadu Magistrátu města České Budějovice není návrh vybudování obchodně společenského centra v rozporu s územně plánovací dokumentací ani s regulačním plánem dané lokality. Návrh záměru je situován na území, jež je určeno k zástavbě a zároveň se v tomto území nevyskytují žádné objekty spadající pod památkovou ochranu.

V návrhu je také uvedeno, že realizace tohoto záměru by vytvořila zhruba 270 přímých a 500 nepřímých nových pracovních míst. Oznámení záměru je v další části věnováno údajům o stavu životního prostředí v dotčeném území, konkrétně o půdě, vodě, ovzduší, horninovém prostředí, přírodních zdrojích, flóře a fauně, obyvatelstvu, hmotném majetku a kulturních památkách.¹⁰⁶

7.1.2 Zjišťovací řízení

Zjišťovací řízení bylo ukončeno dne 16. května 2007, kdy byl také vydán dokument - závěr zjišťovacího řízení. V rámci tohoto řízení obdržel Krajský úřad Jihočeského kraje 18 vyjádření.

V pěti vyjádřeních nebyly vzneseny žádné námítky, ani nebylo požadováno posuzovat tento záměr dle zákona č. 100/2001 Sb., Zákon o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů. Jednalo se o vyjádření podané Teplárnou České Budějovice a.s., Statutárním městem České Budějovice, Magistrátem města České Budějovice (odbor památkové péče), Krajskou hygienickou stanicí Jihočeského kraje a Českou inspekci životního prostředí.

V šesti obdržených vyjádřeních bylo požadováno posouzení daného záměru dle zákona č. 100/2001 Sb., Zákon o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů. Jednalo se o vyjádření podané Sdružením Jihočeské matky, Kryštofem Kratochvílem, MUDr. Ladislavem Dolanským, obyvateli domu Rudolfovská 35, dalšími obyvateli a Sdružením pro záchranu prostředí Calla.

¹⁰⁶ VYHNÁLEK, Vojtěch. *Oznámení* [online, cit. 20.3.2021]

Ve dvou vyjádřeních, které úřad obdržel, byl vyjádřen nesouhlas s demolicí domu v ulici Štítného. Jednalo se o vyjádření podané Janem Marinkou a dalšími obyvateli domů v této ulici s č.p. 16, 18 a 20.

Ve čtyřech vyjádřeních byl uveden celkový nesouhlas se záměrem, konkrétně se jednalo o vyjádření podané Ing. Jaroslavou Holbojovou, rodinou Robenhauptovou, Josefem Pechou, Biskupským gymnáziem J. N. Neumanna a Církevní základní školou.

Závěrem zjišťovacího řízení o obchodně společenském centru „Černý Pelikán“ bylo ustanovení, že tento záměr bude dále posuzován podle zákona č. 100/2001 Sb., Zákon o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů.¹⁰⁷

7.1.3 Dokumentace

Dokumentace k tomuto záměru byla zpracována RNDr. Vojtěchem Vyhnálkem, CSc. a zveřejněna na úřední desce dotčeného krajského úřadu dne 11. února 2008. Součástí této dokumentace bylo vypořádání připomínek a požadavků, které vyplynuly ze zjišťovacího řízení. Jednalo se o připomínky týkající se problematiky hluku, kácení zeleně a zastínění stávajících budov. Další podmínkou bylo vypracování posouzení vlivů na veřejné zdraví a doplnění grafických příloh.

Problematika hluku byla zpracována v akustické studii předložené v rámci oznámení EIA již v březnu 2007 a vzhledem k tomu, že se údaje obsažené v této studii do předložení dokumentace nezměnily, byla součástí dokumentace tato studie v původním znění. V této studii byly řešeny především záležitosti uspořádání výduchů vzduchotechniky na střeše budovy a předpokládané zvýšení dopravního zatížení v této lokalitě.

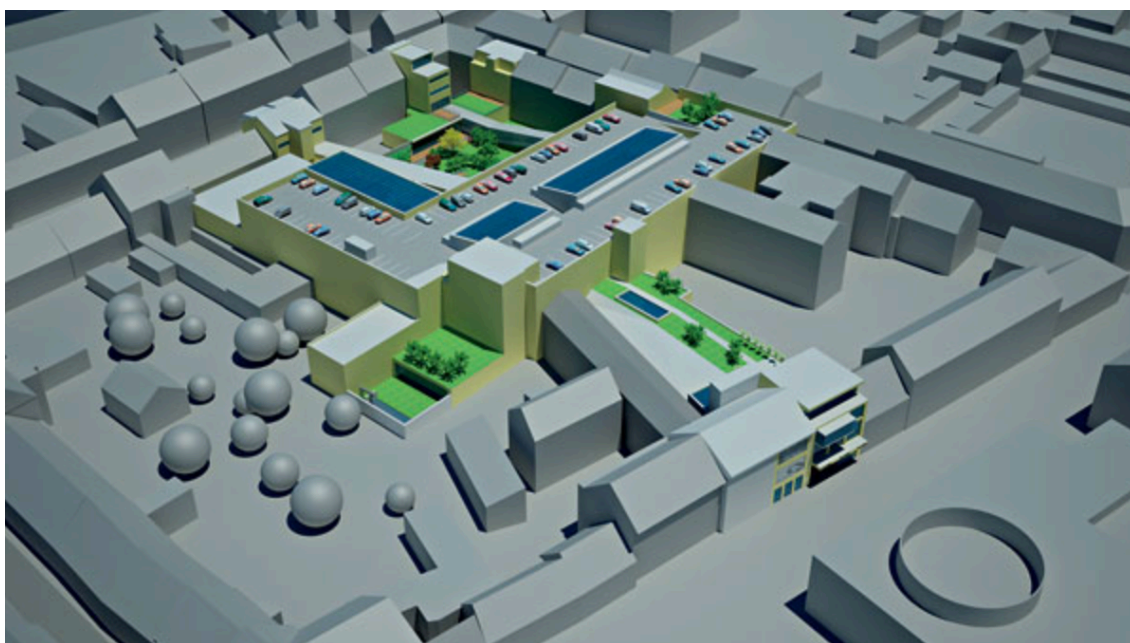
S připomínkami, které se týkaly rozsahu kácení zeleně a nové výsadby, se vypořádal krajinářský návrh zpracovaný autorizovaným krajinářským architektem Jakubem Chvojkou. Tento návrh počítal s odstraněním 44 dřevin, ponecháním 11 a vysazením 32.

¹⁰⁷ KRAJSKÝ ÚŘAD JIHOČESKÉHO KRAJE. *Závěr zjišťovacího řízení* [online, cit. 20.3.2021]

S problematikou zastínění stávajících budov se vypořádala studie oslnění, kterou zpracovala Ing. Jana Dolejší. Z této studie vyplývá, že by záměr vyhovoval požadavkům normy ČSN 734301.

V rámci dalších připomínek bylo zpracováno posouzení vlivů na veřejné zdraví, a to v listopadu 2007 Ing. Lubomírem Stojanem působícím ve Zdravotním ústavu v Českých Budějovicích. Součástí dokumentace jsou grafické přílohy a vypořádání každé jednotlivé doručené připomínky či požadavku. Výsledkem vypořádání připomínek je posouzení záměru jako akceptovatelného návrhu, avšak pouze v případě dodržení navrhovaných opatření.¹⁰⁸

Obrázek č.2 - Grafika obchodně společenského centra "Černý Pelikán" v Českých Budějovicích

Zdroj: KOTALOVÁ, Kateřina; ŠIMON, David. *asb-portal* [online, cit. 21.3.2021]

7.1.4 Posudek

Posudek k tomuto záměru byl zpracován Ing. Václavem Oblukem dne 23. června 2008. Jeho náležitostmi jsou základní údaje o záměru a oznamovateli, posouzení dokumentace, posouzení technického řešení záměru, posouzení navrhovaných opatření, vypořádání obdržených vyjádření, celkové posouzení a dále je zde přiložen návrh stanoviska.

¹⁰⁸ VYHNÁLEK, Vojtěch. *Dokumentace* [online, cit. 20.3.2021]

Dokumentace je v tomto posudku hodnocena jako rozsahově a kvalitativně standardní a je možné na jejím základě vydat stanovisko. Nejvíce zohledňovaným problémem tohoto záměru je potencionální nárůst dopravy v dotčené lokalitě. V dokumentaci se tomuto problému věnují například akustická studie či studie vlivu dopravy na ovzduší.

Z dalších dokumentů vyplynulo, že zahájení výstavby bylo plánováno na květen 2009 a dokončení výstavby na říjen 2010.

V rámci posudku byl uveden návrh souhlasného stanoviska, které však bylo podmíněno podmínkami pro přípravnou fázi, pro fázi realizace a pro fázi provozu. Přípravná fáze byla podmíněna mimo jiné dořešením výběru náhradního zdroje elektrické energie, odvětráváním jak kuchyní stravovacích zařízení, tak i parkoviště ve 3. a 4. nadzemním podlaží a navržení optimálních parkovacích prostor. Realizační fáze byla podmíněna například kácením dřevin v optimálním čase (pohnízdní období) a fázi provozu podmiňovaly plánovaná otevírací doba centra, odvětrávání a čištění parkoviště a udržování stacionárních zdrojů hluku v dobrém technickém stavu.¹⁰⁹

7.1.5 Veřejné projednání

Veřejné projednávání dokumentace a posudku vlivů záměru na životní prostředí se konalo 28. července 2008. Tuto informaci zveřejnil Krajský úřad Jihočeského kraje na své úřední desce.

Z tohoto veřejného projednání byl realizován zápis, v němž se nachází základní informace o průběhu posuzování před veřejným projednáním. Tohoto veřejného projednání se zúčastnilo zhruba 80 občanů a zainteresovaných osob mezi něž patřili zástupci oznamovatele Ing. Petr Zdobinský, Ing. arch. Jaromír Kročák a Miroslav Švec, zpracovatel oznámení a dokumentace RNDr. Vojtěch Vyhnálek, CSc. a zpracovatel posudku Ing. Václav Obluk. Zástupcem dotčeného území, tedy města České Budějovice, byli Ing. Ivana Popelová a JUDr. Svatomír Mlčoch a zástupci dotčených správních úřadů byli Ing. Jaroslav Mráz a Bc. Jana Sládková. Tohoto projednávání se

¹⁰⁹ CENIA. *POSUDEK o vlivech záměru „Obchodně společenské centrum Černý Pelikán České Budějovice“ na životní prostředí* [online, cit. 21.3.2021]

zúčastnili také zástupci krajského úřadu Ing. Jitka Kořínková, Ing. Petra Šimková, Ing. Martina Vlčková a Ing. Hana Palivcová.

V rámci proběhlé diskuse bylo zodpovězeno zhruba 30 dotazů, jež se týkaly především problematiky dopravy, hluku a výšky budov. Všechny tyto dotazy byly zodpovězeny, veřejné projednávání bylo zakončeno informováním zúčastněných dalšími kroky při procesu posuzování vlivů na životní prostředí.¹¹⁰

7.1.6 Stanovisko

Dne 16. září 2008 bylo vydáno stanovisko k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí. V tomto stanovisku jsou uvedeny identifikační údaje, průběh posuzování a hodnocení záměru. Na konci tohoto dokumentu je uvedeno, že se jedná o stanovisko souhlasné, avšak je nutno dodržet uvedené podmínky, které jsou shodné s podmínkami z posudku.

Ve stanovisku je taktéž uveden přesný počet obdržných vyjádření. Konkrétně se jednalo o 19 vyjádření ke zveřejněnému oznámení, 22 vyjádření ke zveřejněné dokumentaci a 12 vyjádření ke zveřejněnému posudku. Dále zde byly uvedeny vyjádření v rámci veřejného projednávání. K těmto vyjádřením jsou přiloženy i jednotlivá vypořádání.¹¹¹

7.1.7 Další vývoj

Dne 15. května 2009 byl tento záměr aktualizován žádostí sedmi jihočeských nevládních organizací s požadavkem o regulaci počtu obchodních center ve městě. Tuto žádost obdržel českobudějovický magistrát z důvodu dalších tří plánovaných obchodních center. Z těchto čtyřech plánovaných obchodních center bylo právě obchodně společenské centrum "Černý Pelikán" tím nejméně přijatelným veřejností.¹¹²

Dne 23. listopadu 2011 byly zveřejněny nové informace týkající se tohoto záměru. Odpůrci tohoto projektu vytvořili občanské sdružení, které vyvíjelo trvalý tlak k zastavení realizace, čímž byly prodlouženy lhůty projednávání. K tomuto datu se

¹¹⁰ CENIA. *Zápis* [online, cit. 21.3.2021]

¹¹¹ CENIA. *Stanovisko* [online, cit. 21.3.2021]

¹¹² ČESKÁ TELEVIZE. *Černý pelikán není v českobudějovické Vídeňské čtvrti vítaný* [online, cit. 21.3.2021]

projekt nacházel ve fázi schvalovacího procesu v rámci stavebního řízení, což znamenalo dokončování vypořádání námitek odpůrců projektu.¹¹³

Dne 31. srpna 2011 byly na základě zákona č. 106/1999 Sb., Zákon o svobodném přístupu k informacím, poskytnuty informace týkající se výstavby obchodního centra „Černý pelikán“. Město v poskytnutém dokumentu uvedlo, že modernizace a rekonstrukce stávajících zchátralých objektů na obchodní centrum je zájmu nejen investora, ale i občanů, a že problematika dopravy by neměla být tak kritická, neboť většina návštěvníků by obchodní centrum navštívila z pěší zóny Lannova.¹¹⁴

Dne 11. března 2013 se objevila informace, že obchodně společenské centrum „Černý Pelikán“ je laickou i odbornou veřejností vnímán jako kontroverzní a projekt nadále zůstává ve fázi plánů.¹¹⁵

Dne 11. prosince 2018 vyšel na [idnes.cz](https://www.idnes.cz) článek, která uvedl, že investor tohoto projektu zkrachoval. Nový majitel však chce na části tohoto území vybudovat rezidenční dům s komerčními prostory.¹¹⁶

Poslední informace o stavu dotčeného území byla zveřejněna 25. ledna 2020. Území, na kterém mělo být vybudováno nejdříve obchodně společenské centrum "Černý Pelikán" a následně rezidenční dům s byty a parkovištěm, je v současné době značně zanedbané (viz obrázek č. 3).¹¹⁷

¹¹³ KOTALOVÁ, Kateřina; ŠIMON, David. *Obchodně-společenské centrum Černý pelikán* [online, cit. 21.3.2021]

¹¹⁴ MAGISTRÁT MĚSTA ČESKÉ BUDĚJOVICE. Zahájení stavby obchvatu Českých Budějovic, dokončení prací na viaduktu na Rudolfovské třídě, nošení služebních baretů strážníky Městské policie, výstavba obchodního centra „Černý pelikán“ a výstavba aquaparku ve Stromovce [online, cit. 21.3.2021]

¹¹⁵ BUDEJCKADRBNÁ. *Budějcké plány? Obchodní a administrativní centra* [online, cit. 21.3.2021]

¹¹⁶ PELÍŠEK, Antonín. *Projekt na byty v budějovickém vnitrobloku narazil, i kvůli parkovišti* [online, cit. 21.3.2021]

¹¹⁷ BUDEJCKADRBNÁ. *Ve vnitrobloku na Lannovce měl stát obchod'ák a byty. Místo toho je z pozemků skládka* [online, cit. 21.3.2021]

Obrázek č.3 - Aktuální stav vnitro bloku na Lannovce

Zdroj: BUDEJCKADRBNA. *Ve vnitrobloku Lannovce měl stát obchodník a byty. Místo toho je z pozemků skládka* [online, cit. 21.3.2021]

7.2 Stacionární obalovna živičných směsí v Českých Budějovicích

Obrázek č.4 - Stacionární obalovna živičných směsí České Budějovice

Zdroj: PEŠKOVÁ, Hana. *Oznámení Obalovna Hochtief ČB* [online, cit. 21.3.2021]

7.2.1 Oznámení záměru

Oznamovatelem tohoto záměru byla společnost HOCHTIEF CZ a.s., se sídlem Plzeňská 16/3217, 15000 Praha 5. Tento záměr se týkal katastru České Budějovice 4.

Oznámení záměru bylo podáno v prosinci roku 2011 a tento záměr podléhal zjišťovacímu řízení podle § 7 zákona č. 100/2001 Sb., Zákon o posuzování vlivů na životní prostředí. Zpracovatelem oznámení návrhu byla Ing. Hana Pešková ve spolupráci s Ing. Tomášem Vladíkem. Záměrem bylo umístění stacionární obalovny živičných směsí v areálu firmy HOCHTIEF CZ a.s. v Českých Budějovicích.

Podle tohoto dokumentu byla předpokládaná produkce obalených živičných směsí maximálně 60 000 tun za rok. Dokument dále obsahuje informace o nejbližších obalovnách, kterými jsou Obalovna SKANSKA a.s., Jihočeská obalovna spol. s.r.o. (STRABAG a.s.) a obalovna, kterou provozuje SWIETELSKY stavební s.r.o.

Z důvodu, že se Obalovna SKANSKA a.s. nachází vzdušnou čarou cca 400 m od dotčeného záměru, může dojít ke kumulaci vlivů. Jedná se zejména o dopravní zatížení, vliv na ovzduší a hlukovou situaci. Stavba obalovny živičných směsí měla napomoci výstavbě dálnice D3 a to z toho důvodu, že asfaltová směs musí být zpracována do 60 minut. Není proto možné dovážet tuto směs z velké dálky. Záměr stavby obalovny byl plánován jako dočasný, provoz zde měl trvat od roku 2012 zhruba do roku 2018. Poté mělo dojít k demontování a převezení této obalovny.

V oznámení závěru je dále popsán proces výroby a technologie, která zahrnuje dávkování složek, sušení a odprášení kameniva, dávkování a míchání směsi, skladování horké směsi a expedice, plnivové (fílerové) hospodářství a živičné hospodářství. Součástí záměru jsou také údaje o vstupech. Konkrétně se jedná o údaje týkající se půdy, ochranného pásma, odběru a spotřeby vody, ostatních surovinových a energetických zdrojů a nároků na dopravní (či jinou) infrastrukturu. Dalšími uvedenými údaji jsou údaje o výstupech. Konkrétně se jedná o ovzduší, odpadní vody, odpady, hluk, vibrace, záření a rizika možných havárií.

V další části (část C) - oznámení záměru se nacházejí údaje o stavu životního prostředí v řešeném území. Nacházejí se zde informace o vlivu na ovzduší, klima, podzemní a povrchovou vodu, faunu, flóru a ekosystémy, krajinu (respektive na krajinný ráz) a obyvatelstvo. V rámci tohoto záměru byla zpracována rozptylová studie, a akustický posudek.¹¹⁸

7.2.2 Zjišťovací řízení

Závěry zjišťovacího řízení byly na úřední desce Jihočeského kraje zveřejněny dne 23. ledna 2012. Krajský úřad Jihočeského kraje došel k závěru, že projednávaný záměr na stacionární obalovnu živičných směsí v Českých Budějovicích má vliv na životní prostředí a proto bude posuzován podle zákona č. 100/2001 Sb., Zákon o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (proces EIA). Dalším závěrem tohoto úřadu byla žádost o doplnění rozšiřujících informací do dokumentace vlivů záměru na životní prostředí. Jednalo se především o informace

¹¹⁸ Stacionární obalovna živičných směsí České Budějovice, zdroj: PEŠKOVÁ, Hana. *Oznámení Obalovna Hochtief ČB* [online, cit. 21.3.2021]

související s ochranou ovzduší a vodohospodářským zabezpečením objektu, ale také informace konkretizující stacionární zdroje znečišťování ovzduší.

Součástí zmíněného dokumentu byla i vyjádření vztahující se k oznámení záměru. Vyjádření zaslalo celkem 5 subjektů. Konkrétně se jednalo o Českou inspekci životního prostředí, Krajskou hygienickou stanici Jihočeského kraje, Magistrát města České Budějovice (odboru ochrany životního prostředí), odbor životního prostředí, zemědělství a lesnictví Krajského úřadu Jihočeského kraje (oddělení ochrany ovzduší a nakládání s odpady) a společnost Auto Future s.r.o.¹¹⁹

7.2.3 Dokumentace

Dokumentace k tomuto záměru byla zpracována Ing. Hanou Peškovou a zveřejněna byla dne 28. května 2012. Podstatnou součástí dokumentace jsou údaje o vlivech záměru na životní prostředí a na veřejné zdraví. Prvními vlivy jsou vlivy na obyvatelstvo a to jak v období výstavby, tak i v období provozu. Výstavba by probíhala v denní době a docházelo by k náležitému zkrápění, díky čemuž by byla omezena prašnost při výstavbě. Z hlediska hluku by byly používány pouze mechanismy splňující hlukové limity. Sociální ani ekonomické důsledky by neměly významnější vliv na zaměstnanost v regionu, protože plánované přijímání zaměstnanců bylo stanoveno na 6 nových. Případné negativní vlivy by byli ošetřeny realizací protihlukových krytů (navrženo v akustickém posudku), zakrytíváním přepravních cest, dopravníků horké směsi a nákladních vozidel.

Na základě výpočtů z rozptylové studie vypracované Ing. Františkem Hezinou (společnost NATURCHEM s.r.o) bylo zjištěno, že by imisní limity neměly být v případě realizace překročeny a z tohoto důvodu doporučuje odborný posuzovatel vydat souhlasné stanovisko. Hluková studie byla zpracována Ing. Janou Stehlíkovou (Studio D - akustika s.r.o) již v prosinci 2011.¹²⁰

¹¹⁹ CENIA. *Závěr zjišťovacího řízení* [online, cit. 21.3.2021]

¹²⁰ PEŠKOVÁ, Hana. *Dokumentace* [online, cit. 21.3.2021]

7.2.4 Posudek

Posudek k tomuto záměru byl zveřejněn 11. září 2012 a jeho zpracovatelem byl Ing. Jaromír Pokoj.

V tomto posudku je uvedeno, že předložená dokumentace splňuje formálně veškeré náležitosti vyplývající ze zákona. Součástí dokumentace jsou tyto přílohy - vyjádření příslušného úřadu z hlediska územně plánovací dokumentace, vyjádření k možnému vlivu záměru na Evropsky významnou lokalitu či ptačí oblast a grafické a jiné podklady, mezi něž patří: mapová příloha, letecký snímek se zákresem záměru, zákres lokálních prvků územního systému ekologické stability krajiny v dané lokalitě. V neposlední řadě obsahovala dokumentace také situační zákres do mapy katastru nemovitostí, schéma obalovny, akustický posudek, rozptylovou studii, fotodokumentaci a osvědčení odborné způsobilosti.

Další součástí posudku záměru je vypořádání všech obdržených vyjádření k dokumentaci. Jak již bylo výše uvedeno, k dokumentaci bylo podáno celkově pět vyjádření a to od České inspekce životního prostředí, Krajské hygienické stanice Jihočeského kraje, Magistrátu města České Budějovice (odboru ochrany životního prostředí), odboru životního prostředí, zemědělství a lesnictví Krajského úřadu Jihočeského kraje (oddělení ochrany ovzduší a nakládání s odpady) a společnosti Auto Future s.r.o. Došlá vyjádření k dokumentaci byla nesouhlasná pouze v případě společnosti Auto Future s.r.o a Magistrátu města České Budějovice (odbor ochrany životního prostředí). Zbýlá vyjádření byla souhlasná.

Celkové posouzení záměru z hlediska vlivů na životní prostředí bylo souhlasné a to s přihlédnutím na došlé vyjádření, ale především také na fakt, že se jedná o dočasnou stavbu (cca 6 let). Souhlasné stanovisko je však podmíněno dodržáním předepsaných podmínek.¹²¹

7.2.5 Veřejné projednání

Veřejné projednávání k tomuto záměru se konalo dne 5. listopadu 2012. Projednání se zúčastnilo celkově 25 osob. Konkrétně se jednalo o zástupce

¹²¹ POKOJ, Jaromír. *Posudek* [online, cit. 21.3.2021]

oznamovatele Zdeňka Dvořáka, zpracovatelku dokumentace Ing. Hanu Peškovou, spolu zpracovatele dokumentace Ing. Ondřeje Šmída a zpracovatele posudku Ing. Jaromíra Pokoje. Dalšími zúčastněnými osobami byli zástupci samosprávných celků dotčeného území, zástupci dotčených správních úřadů, zástupci Krajského úřadu Jihočeského kraje a veřejnost.

Hlavním bodem tohoto projednávání byla diskuse, při které byly nejvíce řešeny problémy se zvýšením dopravy, zhoršením hlukové situace a prašnosti v daném území. Po skončení diskuse byli přítomní seznámeni s dalšími kroky procesu posuzování vlivů na životní prostředí dle zákona č. 100/2001 Sb., Zákon o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů.¹²²

7.2.6 Stanovisko

Dne 22. ledna 2013 bylo vydáno první stanovisko k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí. V tomto stanovisku bylo uvedeno, že posuzování vlivů proběhlo v souladu se zákonem č. 100/2001 Sb., Zákon o posuzování vlivů na životní prostředí. Na základě všech doložených a projednaných dokumentů bylo vydáno souhlasné stanovisko, které však bylo podmíněno dodržáním předepsaných podmínek.

Konkrétně se jednalo o podmínky (opatření) pro fáze přípravy, výstavby a provozu. Mimo jiné se jednalo o patření spojené s umístěním a projektovým řešením stavby, omezením pracovní doby při stavební činnosti, dodržováním mechanismů splňujících hlukové a imisní limity, zpracováním provozního řádu a plánováním dopravy surovin mimo dobu produkce živičných směsí.¹²³

K tomuto záměru bylo vydáno dne 31. srpna 2017 i souhlasné závazné stanovisko. Závazné stanovisko vycházelo ze stanoviska vydaného dne 22. ledna 2013. Oproti dříve vydanému stanovisku bylo upuštěno od podmínek č. 12, 20 a 21. Toto stanovisko je závazné a nelze se vůči němu odvolat. Odvolání proti obsahu tohoto stanoviska je možné podat až po vydání správního rozhodnutí ve stejné věci odvoláním

¹²² CENIA. *ZÁPIS VP - Obalovna ČB* [online, cit. 21.3.2021]

¹²³ CENIA. *stanovisko obalovna* [online, cit. 21.3.2021]

vůči tomuto správnímu rozhodnutí, v jehož rámci je možné napadnout celé závazné stanovisko nebo pouze jeho část.¹²⁴

7.2.7 Další vývoj

Podle článku, který byl vydán dne 25. února 2019 na [idnes.cz](https://www.idnes.cz), zamítl stavební úřad žádost o schválení územního řízení společnosti Hochtief CZ. Důvodem pro tento závěr byl fakt, že záměr nebyl v souladu s územním plánem obce. Mluvčí společnosti Hochtief CZ Michal Talián k tomuto závěru poznamenal, že se firma plánuje odvolat.¹²⁵

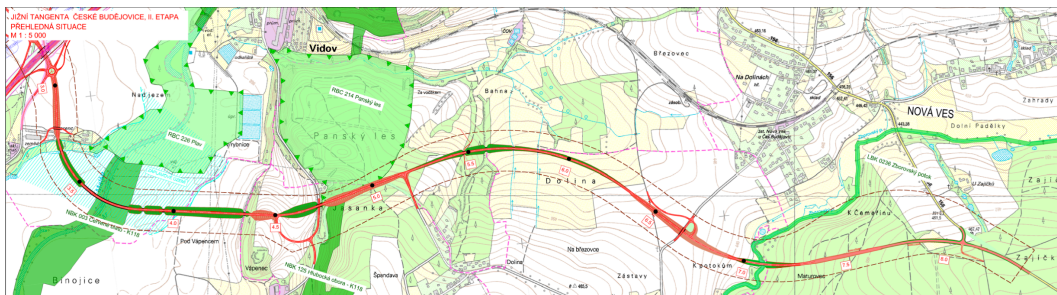
Dne 25. července 2019 vyšel na serveru [idnes.cz](https://www.idnes.cz) nový článek, který informoval, že se proti závěru stavebního úřadu postavil kraj, který vrátil řízení na začátek. Tímto podpořil investora a uznal jeho odvolání. V této době vše nasvědčovalo tomu, že i přes nevoli občanů a radních Českých Budějovic, dokáže investor prosadit svůj projekt a to především díky odvolávání se na platný územní plán města z roku 2000.¹²⁶

¹²⁴ CENIA. *Závazné stanovisko - obalovna České Budějovice* [online, cit. 21.3.2021]

¹²⁵ PELÍŠEK, Antonín. *Budějovice jsou proti stavbě obalovny, město by dopravou asfaltu trpělo* [online, cit. 21.3.2021]

¹²⁶ PELÍŠEK, Antonín. *Asfaltárna v Budějovicích je opět ve hře, investor našel skulinu* [online, cit. 21.3.2021]

7.3 Jižní tangenta České Budějovice, II. etapa

Obrázek č.3 - Jižní tangenta České Budějovice, II. etapa, zdroj: KRAJSKÝ ÚŘAD JIHOČESKÉHO KRAJE. *Oznámení* [online].

7.3.1 Oznámení záměru

Oznamovatelem tohoto záměru byl Jihočeský kraj se sídlem U Zimního stadionu 1952/2, 370 76 České Budějovice. Tento záměr se týkal území v Jihočeském kraji, okrese České Budějovice. Konkrétně se jednalo o obce Borovnice, Heřmaň, Nedabyle, Nová Ves, Plav, Roudné a Vidov.

Oznámení záměru bylo podáno v lednu roku 2015 a tento záměr podléhal zjišťovacímu řízení podle § 7 zákona č. 100/2001 Sb., Zákon o posuzování vlivů na životní prostředí. K provedení zjišťovacího řízení byl pověřen Krajský úřad Jihočeského Kraje. Záměrem bylo vybudování komunikace, která by se stala součástí komunikačního systému Českých Budějovic a která by výrazně ovlivnila dopravní zátěž města i jeho okolí. Celková délka této komunikace měla 5,52 km a maximální povolená rychlost v tomto úseku měla činit 90 km/h. Pro tuto stavbu byl vymezen koridor, jehož šířka činila 200 m. V katastru obce Roudné byla šíře koridoru zúžena na 100 m z důvodu již probíhající výstavby bydlení, jež probíhalo v souladu s územním plánem této obce.

Tato stavba komunikace by podle návrhu navazovala na předchozí úsek Jižní tangenty a podmiňovala realizaci dálnice D3. Předložený návrh obsahoval pouze jednu možnou variantu. Součástí tohoto návrhu byl také stručný popis, který se týkal technického a technologického řešení záměru v němž bylo mimo jiné uvedeno odvodnění komunikace a řešení křižovatek a mostů.

Součástí textové části oznámení byl také výčet dotčených pozemků, jednalo se buďto o ornou půdu, zahradu, trvalý travní porost, lesní pozemek, ostatní plochu nebo o

vodní plochu. Další obsahovou částí byly údaje o výstupech, respektive o míře znečištění ovzduší a vody a míře hluku během výstavby a následného provozu dle tohoto záměru. Oznámení záměrů dále obsahovalo údaje o stavu životního prostředí v dotčených územích. Jednalo se především o významné krajinné prvky (lesy, vodní toky, rybníky a údolní nivy), nadregionální, regionální a lokální systémy ekologické stability (biokoridory a biocentra), ložiska nerostných surovin a poddolovaná území.

V oznámení záměru se také nachází údaje o vlivech záměru na veřejné zdraví a na životní prostředí. V této oblasti patří vliv na povrchové a podzemní vody do první kategorie (mimořádný význam), vliv na obyvatelstvo, ovzduší, klima, hlukovou situaci, půdu, flóru, faunu, ekosystémy a na krajinu patří do druhé kategorie (běžný význam) a vliv na horninové prostředí, přírodní zdroje, hmotný majetek a kulturní památky patří do třetí kategorie (malá důležitost). Na základě ohodnocení vlivů a dostupných informací bylo ke každému vlivu doplněno hodnocení na stupnici od +6 (velice prospěšný vliv) do -6 (vysoce nepříznivý vliv).

Vliv na obyvatelstvo byl zohledněn z hlediska zdravotních, sociálních a ekonomických faktorů, dále také podle narušení faktorů pohody či jiných faktorů. Hodnocení tohoto vlivu bylo stanoveno na hodnotu +4, tedy významně prospěšný vliv. Vliv na ovzduší a klima byl ohodnocen hodnotou -1, tedy mírně nepříznivý vliv. Vliv na hlukovou situaci byl vyhodnocen jako mírně prospěšný, tedy hodnotou +2. Vliv na povrchové a podzemní vody byl ohodnocen hodnotou -1, tedy mírně nepříznivý vliv. Vliv na půdu byl zohledněn z hlediska záboru půdy, znečištění půdy, změny místní topografie, vlivu na stabilitu a erozi půdy a vlivu v důsledku ukládání odpadů. Hodnocení tohoto vlivu bylo stanoveno na hodnotu -2, tedy mírně nepříznivý vliv. Vliv na horninové prostředí a přírodní zdroje byl hodnocen 0, tedy bez vlivu. Vlivu na flóru, faunu a ekosystémy tento návrh ohodnotil -1, tedy mírně nepříznivý vliv. Vliv na krajinu byl ohodnocen -2, tedy mírně nepříznivý vliv a vliv na hmotný majetek a kulturní památky byl bez vlivu, tedy hodnocení 0.

Další součástí oznámení záměru jsou doplňující údaje, které zahrnují mapovou dokumentaci a všeobecně srozumitelné shrnutí netechnického charakteru jako jsou název záměru, zdůvodnění realizace, popis variant, předpokládaný termín realizace, umístění záměru, výčet vlivů a ochranná, kompenzační a zmírňující opatření.

Společně s oznámením záměru byly vypracovány a přiloženy i další dokumenty, na které je v oznámení záměru odkazováno. Jedná se o hlukovou studii zpracovanou Mgr. Radomírem Smetanou a Alžbětou Smetanovou, rozptylovou studii zpracovanou Mgr. Radomírem Smetanou a Ondřejem Dlabolou a rámcovou migrační studii zpracovanou Ing. Jiřím Bednářem.¹²⁷

7.3.2 Zjišťovací řízení

Po zveřejnění oznámení záměru obdržel Krajský úřad Jihočeského kraje 52 vyjádření. K tomuto oznámení se vyjádřili fyzické osoby, Česká inspekce životního prostředí, ČEVAK a.s., obec Nová Ves, Calla - Sdružení pro záchranu prostředí, Jihočeský vodárenský svaz, Magistrát města České Budějovice (odbor ochrany životního prostředí), Agentura ochrany přírody a krajiny ČR (regionální pracoviště Jižní Čechy), Krajská hygienická stanice Jihočeského kraje, Jihočeské matky o.s., Jezdecký klub Vladykův dvůr, obec Plav, Přátelé Vidova a okolí o.s., obec Roudné a obec Vidov.

Závěrem zjišťovacího řízení dle Krajského úřadu Jihočeského kraje je ustanovení, že tento záměr má významný negativní vliv na životní prostředí a veřejné zdraví a bude posuzován dle zákona. Tento závěr byl zveřejněn 16. února 2015 na úřední desce kraje.¹²⁸

7.3.3 Dokumentace

V prosinci 2015 byla vydána dokumentace, kterou zpracoval Ing. Petr Mynář. Stejně jako předešlé dokumenty je i dokumentace rozdělena do několika částí. Jedná se o části zabývající se údaji o oznamovateli, údaji o záměru, údaji o stavu životního prostředí v daném území, dále také charakteristika a hodnocení vlivů na životní prostředí a na veřejné zdraví, závěr a shrnutí netechnického charakteru.

Důležitou součástí této dokumentace jsou přílohy, které obsahují odborné studie a posudky. Konkrétně se jedná o akustickou studii, rozptylovou studii, biologické průzkumy, vyhodnocení vlivů na krajinný ráz, vyhodnocení vlivu na povodňové poměry, vyhodnocení vlivu na veřejné zdraví a hydrogeologický posudek.

¹²⁷ KRAJSKÝ ÚŘAD JIHOČESKÉHO KRAJE. *Oznámení* [online, cit. 8.3.2021]

¹²⁸ ČERNÝ, Karel. *Závěr zjišťovacího řízení* [online, cit. 8.3.2021]

Akustická (hluková) studie byla zpracována Mgr. Radomírem Smetanou ve spolupráci s Alžbětou Smetanovou. Výpočet hlukové zátěže byl stanoven na 60 dB přes den a 50 dB v noci a výsledkem této studie byla informace, že tyto hodnoty nevyžadují přijímání protihlukových opatření.

Rozptylovou studii vypracoval Mgr. Radomír Smetana ve spolupráci s Ondřejem Dlabolou. Z této studie vyplývá, že předpokládané imisní příspěvky automobilové dopravy by měly být nízké a měly by dosahovat maximálně několika procent imisních limitů.

V rámci biologických průzkumů byly vydány dva dokumenty, biologické hodnocení a rámcová migrační studie, obě zpracované Mgr. Vladimírem Melicharem. Výsledkem biologického průzkumu je posouzení záměru jako akceptovatelný avšak pouze v případě dodržení navrhovaných opatření.

Vyhodnocení vlivů na krajinný ráz zpracoval P. Koláček a jeho výsledkem byl závěr, že by plánovaný závěr představoval místy silný zásah do krajinného rázu, konkrétně na úpatí západního svahu Lišovského prahu a u lesoluční enklávy severně od Borovnice.

Vyhodnocení vlivu na povodňové poměry bylo zpracováno projektantem Ing. Richardem Kukem. Tento dokument vyvrátil připomínku obce Plav o možnost ohrožení obce a blízké ČOV povodní. Pro výpočet ohrožení obce bylo počítáno s průtokem stoleté povodně a ohrožení prokázáno nebylo.

Vyhodnocení vlivu na veřejné zdraví zpracoval Prof. MUDr. Jaroslav Kotulán, Csc. a došel k závěru, že navrhovaná komunikace nezhorší stav čistoty ovzduší v okolí, způsobí pouze lehké obtěžování denním a nočním hlukem obyvatelům, kteří mají obytné objekty situovány nejbližší ke komunikaci avšak výrazně naruší prostupnost krajiny mezi obcemi a jejich hospodářským (popřípadě rekreačním) zázemím.

Hydrogeologický posudek vypracoval Mgr. Pavel Ondráček, Ph.D. a v tomto posudku uvedl, že tato stavba by zasahovala do ochranného pásma vodního zdroje Vidov a že ovlivnění vodního zdroje by nebylo možné vyloučit. Dále také uvedl, že by došlo také k ovlivnění kopaných studní v osadě Lorenc avšak na ostatní zdroje podzemní vody by tento záměr vliv neměl. V návaznosti na uvedené negativní vlivy

bylo navrženo 13 opatření při jejichž dodržení by bylo možné realizaci záměru doporučit.¹²⁹

7.3.4 Posudek

Posudek o vlivech záměru „Jižní tangenta České Budějovice, II. etapa“ na životní prostředí zpracoval Ing. Václav Obuk. Náležitostmi tohoto posudku jsou základní údaje, posouzení dokumentace, posouzení technického záměru, posouzení navrhovaných opatření, vypořádání všech vyjádření k dokumentaci, celkové posouzení a návrh stanoviska.¹³⁰

Po prostudování veškerých dokumentů dospěl posuzovatel k vydání souhlasného stanoviska, které bylo Krajským úřadem Jihočeského kraje zveřejněno 17. srpna 2016. K tomuto posudku bylo umožněno v zákonné 30 denní lhůtě zaslat vyjádření.¹³¹

7.3.5 Veřejné projednávání

Veřejné projednávání dokumentace a posudku vlivů záměru na životní prostředí se konalo 20. září 2016. Tuto informaci zveřejnil jak Krajský úřad Jihočeského kraje, tak i dotčené územní samosprávné celky na svých úředních deskách.¹³²

Z tohoto veřejného projednání byl realizován zápis, v němž se nachází základní údaje o průběhu posuzování před veřejným projednáním a informace o místu a času veřejného projednávání. Dalšími údaji uvedenými v tomto zápise jsou informace o osobě pověřené řízením veřejného projednání a prezenční listina, na které bylo podepsáno 39 zúčastněných osob. Součástí zápisu je také program a průběh veřejného projednání. Na tomto projednávání vystoupil jak zpracovatel dokumentace, tak i zpracovatel posudku a v rámci diskuse uplatnili účastníci možnost podání připomínek.¹³³

¹²⁹ MYNÁŘ, Petr. *DOKUMENTACE VLIVŮ ZÁMĚRU NA ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ* [online, cit. 8.3.2021]

¹³⁰ OBLUK, Václav. *P O S U D E K o vlivech záměru „Jižní tangenta České Budějovice, II. etapa“ na životní prostředí* [online, cit. 8.3.2021]

¹³¹ KRAJSKÝ ÚŘAD JIHOČESKÉHO KRAJE. *Posudek* [online, cit. 8.3.2021]

¹³² KRAJSKÝ ÚŘAD JIHOČESKÉHO KRAJE. *Oznámení o konání veřejného projednávání dokumentace a posudku vlivů záměru na životní prostředí* [online, cit. 8.3.2021]

¹³³ KUBECOVÁ, Jana. *Zápis* [online, cit. 9.3.2021]

Nejen z počtu zúčastněných osob v tomto konkrétním případě, ale také z různých studií vyplývá, že se veřejnost na rozhodování veřejné správy podílí pouze nízkou mírou. Například sociologická studie provedená v roce 2009 vysvětluje nedostatečnou participaci historickým hlediskem, kdy se každý staral sám o sebe, a také pocitem veřejnosti, že šance na ovlivnění rozhodnutí je mizivá.¹³⁴

7.3.6 Stanovisko

Dne 14. října 2016 bylo vydáno závazné stanovisko k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí. Toto stanovisko bylo souhlasné a mimo jiné obsahovalo podmínky pro fázi přípravy, podmínky pro fázi realizace a podmínky pro fázi provozu. Důležitou součástí stanoviska je také odůvodnění vydání souhlasného závazného stanoviska včetně odůvodnění stanovení uvedených podmínek. Vydané stanovisko je, jak již bylo řečeno závazné a není k němu přípustné odvolání.¹³⁵

7.3.7 Další vývoj

Dne 18. ledna 2018 se objevila informace, že se stavbou Jižní tangenty bude zabývat krajský soud. Odpůrci podali návrh na zrušení části dokumentu - Aktualizace zásad územního rozvoje Jihočeského kraje a tím se snažili domoci zastavení stavby. Proti záměru stavby Jižní tangenty vznikla i petice, kterou podepsalo 1 500 odpůrců.

Starostové dotčených obcí se k záměru mimo jiné vyjádřili tak, že je celkem kuriózní, že tento projekt je aktualizovaný projekt z 80. let minulého století, kdy byla v tomto území jiná dopravní situace. Advokát zastupující deset klientů k tomuto závěru uvedl, že z tří hydrogeologických posudků vyplývá, že by touto stavbou došlo k ohrožení spodních vod v daném území a k dalším negativním zásahům, které mají větší význam než dopravní význam tangenty.¹³⁶

Poslední aktualizace tohoto záměru byla zveřejněna dne 9. srpna 2019, kdy na serveru idnes.cz vyšel článek “Jedna část Jižní tangenty má první povolení, druhá dál

¹³⁴ ČERMÁK, Daniel a kol. Aplikace principů partnerství a participace v prostředí malých měst České republiky. Praha: Sociologický ústav AV ČR, 2009, ISBN 978-80-7330-167-5. (strana 89 - 91)

¹³⁵ KRAJSKÝ ÚŘAD JIHOČESKÉHO KRAJE. *Stanovisko* [online, cit. 9.3.2021]

¹³⁶ PELÍŠEK, Antonín. *Kontroverzní silnici u Českých Budějovic se bude zabývat krajský soud* [online, cit. 9.3.2021]

čelí žalobě”. V tomto článku byla uvedena informace o stále probíhajícím soudním sporu, který je již rok a půl u Nejvyššího správního soudu.¹³⁷

¹³⁷ PELÍŠEK, Antonín. *Jedna část Jižní tangenty má první povolení, druhá dál čelí žalobě* [online, cit. 19.3.2021]

Závěr

Předkládaná diplomová práce pojednává o zapojování veřejnosti do rozhodování veřejné správy. Tato práce byla rozdělena do sedmi základních kapitol.

První kapitola stručně vymezila základní pojmy. Jednalo se o pojmy jako veřejnost a veřejná správa.

V druhé kapitole byly uvedeny informace o procesu rozhodování. V této kapitole byl popsán rozhodovací proces a byly zde uvedeny typy a druhy rozhodování a rozhodnutí ve veřejné správě. Rozhodnutí zde byly děleny podle typu subjektu a zaměření, podle vztahu k úplnosti rozhodované věci a k postupu rozhodování, podle věcného zaměření, podle vztahu k programovosti, podle časového hlediska, podle vztahu k funkcím veřejné správy, podle vztahu k tvorbě a realizaci norem veřejného práva, podle právní závaznosti rozhodnutí, podle způsobu využití výchozích informací a z hlediska formálnosti. Dále zde byly stručně popsány zásady rozhodování ve veřejné správě, princip omezené racionality v rozhodovacích procesech, rozhodovací studie a omezení rozhodovací činnosti.

Třetí kapitola byla věnována mezinárodní a vnitrostátní úpravě. Konkrétně se jednalo o Aarhutskou úmluvu, Evropskou úmluvu o krajíně, Agendu 21, Agendu 2030 a zákon č. 100/2001 Sb., Zákon o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů.

Následující dvě kapitoly pojednávaly o územním a regionálním rozvoji a o územním plánování. V kapitole týkající se územního plánování byla pozornost věnována především nástrojům územního plánování, územně plánovací dokumentaci a územnímu plánu.

Šestá kapitola byla věnována rekonstrukci stavebního práva. Cílem nové právní úpravy je zkrácení lhůt, díky čemuž by mělo být zkráceno stavební řízení. Dalším záměrem je digitalizace a vedení elektronického spisu. Velice diskutovaná je v rámci tohoto návrhu integrace dotčených orgánů, jejichž součástí by z části již nebyli památkáři či hasiči. Dále se k tomuto návrhu zákona objevují názory, že přijetí těchto změn ohrozí ochranu památek a veřejného zájmu.

V poslední kapitole byly popsány tři konkrétní případy (záměry) zapojení veřejnosti do rozhodování veřejné správy. Jednalo se o obchodně společenské centrum "Černý Pelikán", stacionární obalovnu živičných směsí a II. etapu jižní tangenty.

První záměr, Obchodně společenské centrum "Černý Pelikán", byl oznámen v roce 2007. Jednalo se o demolici původních budov a následnou výstavbu komplexu budov ve vnitrobloku. Záměrem bylo vybudování administrativních, společenských a obchodních budov, které by byly propojeny v jeden komplex a na jejichž střeše by bylo parkoviště. Tento záměr nebyl přijímán veřejností kladně, mimo jiné z důvodů hlučnosti, světelnosti ale také nepotřebnosti budovy. V té době totiž byly v Českých Budějovicích plánovány další tři obchodní domy. Záměr byl z hlediska posuzování EIA v pořádku a bylo tak vydáno souhlasné stanovisko, avšak za splnění popsanych podmínek (například výběr náhradního zdroje elektrické energie či odvětrávání kuchyní stravovacích zařízení). Tento záměr byl ukončen krachem investora, ovšem nový majitel zamýšlí novou výstavbu, již ne obchodně společenského centra "Černý Pelikán", nýbrž rezidenčního domu s komerčními prostory. V současné době je značná část dotčeného území zanedbaná a chátrá.

Druhý záměr, Stacionární obalovna živičných směsí v Českých Budějovicích, byl oznámen v roce 2011. Jednalo se o umístění stacionární obalovny v areálu firmy HOCHTIEF CZ a.s., která byla plánována jako dočasná stavba, jež by byla v provozu po dobu výstavby dálnice D3 (cca 6 let). Tento záměr také nebyl přijímán veřejností kladně, ovšem v rámci zákona č. 100/2001 Sb., Zákon o posuzování vlivů na životní prostředí, byl tento záměr posuzován z hlediska EIA. Stanovisko k tomuto záměru bylo vydáno v roce 2013 a aktualizované závazné stanovisko o čtyři roky později, tedy v roce 2017. Tento záměr však nebyl v souladu s územním plánem a nesouhlasili s ním ani zástupci Magistrátu města České Budějovice. V současné době podal investor odvolání a záměr byl vrácen k projednání stavebním úřadem. Investor v rámci odvolání apeloval na platný územní plán města z roku 2000.

Třetí záměr se týkal Jižní tangenty Českých Budějovic, II. etapy. Jednalo se o záměr podaný v roce 2015 a i tento záměr procházel procesem EIA. Po posouzení a veřejném projednání bylo v roce 2016 vydáno závazné souhlasné stanovisko. I v tomto případě toto stanovisko podmiňovalo splnění všech uvedených připomínek. Stejně jako

v předchozích případech i tento záměr byl přijímán negativně a aktuálně probíhá rok a půl soudní spor u Nejvyššího soudu.

Na výše popsaných případech je vidět, že se veřejnost může zapojit do rozhodování veřejné správy. Dosáhnout svého cíle může veřejnost například pomocí různých připomínek a vyjádření a to i přesto, že se jedná o záměry, ke kterým bylo podle zákona č. 100/2001 Sb., Zákon o posuzování vlivů na životní prostředí vydáno souhlasné stanovisko. Například ve výše popsaných záměrech veřejnost využila svá práva na participaci a ve své podstatě dosáhla svých cílů. U obchodně společenského centra “Černý pelikán” vytvořili občané občanské sdružení a díky své činnosti zdrželi celý projekt až do fáze, kdy původní investor zkrachoval a od záměru bylo upuštěno. U zbylých dvou případů není ještě vydáno konečné rozhodnutí, ovšem s jistotou můžeme konstatovat, že činnost veřejnosti v těchto záměrech dopomohla k zdržení záměru a to o šest a deset let.

Na jednu stranu je nutno zmínit, že veřejnost má plné právo na ovlivňování rozhodnutí vydávaných veřejnou správou a vzhledem k možnému korupčnímu jednání a udržení demokratického přístupu k rozhodování by toto právo mělo být i nadále zaručováno. Na druhou stranu je však nutno podotknout, že na uvedených příkladech došlo k výraznému zdržení schválení daného záměru. Z tohoto důvodu je nutné zamyslet se nad otázkou, zda takovýmto zásahem jsou práva obou stran chráněna stejnou měrou.

Osobně se spíše přikláním k názoru, že i v případech, kdy je podle zákona č. 100/2001 Sb., Zákon o posuzování vlivů na životní prostředí vydáno souhlasné stanovisko, je přínosné ponechat veřejnosti prostor k vyjádření. V projektech, jejichž schválením jsou výrazně ohroženy či omezeny práva občanů, je žádoucí hlasy těchto občanů brát v potaz a důkladně je projednat. Samozřejmě je tedy nutné názor dotčených občanů porovnat také se společenským přínosem celé stavby. Rozhodnutí by tedy mělo být učiněno k co možná největšímu uspokojení většiny, ovšem s nejvyšším možným ohledem na menšinu.

Resumé

This diploma thesis is dealing with public participation in public administration decision-making and is divided into seven chapters. These chapters are concerned with basic terminology (e.g. public, public administration), decision-making process and its principles, international and national law regulations (The Aarhus Convention, The European Landscape Convention, Agenda 21, Agenda 2030, Act No. 100/2001 Coll., The Act of Environmental Impact Assessment, land and regional development (e.g. planning, tools, documentations) and the recodification of construction law.

In the thesis the whole chapter is dedicated to three specific cases in which public involvement in public administration decision-making is displayed. The first project is commercial and social centre called The Black Pelican. The plan was to build a new complex of buildings including administrative, social and commercial buildings. The plan was not accepted by the public. Mainly because of the noise, luminosity and there was also no need for another shopping centre as another three shopping malls were planned in the city at the same time. The plan was terminated by the bankruptcy of the investor. Nevertheless, the new investor is planning to build a commercial complex with apartments.

The second project is the stationary bituminous mixing plant packaging production. The building was supposed to be a temporary construction. Nevertheless, the plan was not accepted by the public as well. The third plan is the Southern tangent of České Budějovice, stage II. This plan was also not accepted by the general public and is also delayed.

Involvement of public in decision-making can be seen as tricky. On one hand, the public can achieve its goals through various comments and statements even though these plans are in accordance with Act No. 100/2001 Coll., The Environmental Impact Assessment Act. In above mentioned cases the public exercised their rights to participate in decision-making process and it can be said that they, in some way, achieved their goals. On the other hand, it should be noted that the participation of public in these projects delayed these projects. For this reason it is necessary to consider whether such interventions protect the rights of both parties to the same extent.

I am personally more inclined to the opinion that we should benefit from public ideas and opinions and not just blindly follow the will of legislators. In projects where the rights of citizens are exercised or threatened it is desirable to take into account the voices of these citizens and discuss them thoroughly. Nevertheless, the key element is also to investigate the social and other benefits of such plans. Therefore, the decision should be made to the greatest possible satisfaction of the majority but at the same time with the highest possible respect for the minority.

Zdroje

Odborná literatura

ČERMÁK, Daniel a kol. Aplikace principů partnerství a participace v prostředí malých měst České republiky. Praha: Sociologický ústav AV ČR, 2009, ISBN 978-80-7330-167-5.

ČERMÁK, Daniel; NEJDL, Pavel a kol. Participace a partnerství v místní veřejné správě. Praha: Sociologický ústav AV ČR, v.v.i., 2007, ISBN 978-80-7330-130-9.

ČERMÁK, Daniel; VOBECKÁ, Jana. Spolupráce, partnerství a participace v místní veřejné správě význam, praxe, příslib. Praha: Sociologické nakladatelství (SLON), 2011, ISBN 978-80-7419-067-4.

DAMOHORSKÝ, Milan. Právo životního prostředí. Praha: C. H. Beck, 2010, ISBN 978-80-7400-338-7.

DOHNAL, Vítězslav; ČERNÝ, Pavel; GLACOVÁ, Dominika. STÁT, OBEC, KRAJ A OBČAN při ochraně životního prostředí. Praha: Ministerstvo životního prostředí, 2005, ISSN 1213- 3393.

HENDRYCH, Dušan. Správní právo obecná část, 7. vydání. Praha: C. H. Beck, 2009, ISBN 978-80-7400-049-2.

MANSFELDOVÁ, Zdenka; KROUPA, Aleš a kol. Participace a zájmové organizace v České republice. Praha: Sociologické nakladatelství (SLON), 2005, ISBN 80-86429-53-9.

MATES, Pavel; MATULA, Miloš. Kapitoly z dějin a teorie veřejné správy. Praha: Vysoká škola ekonomická, 1998, ISBN 80-7079-753-3.

POMAHAČ, Richard; VIDLÁKOVÁ, Olga. Veřejná správa. Praha: C. H. Beck, 2002, ISBN 80-7179-748-0.

ŘÍHA, Josef. Posuzování vlivů na životní prostředí. Praha: ČVUT, 2001, ISBN 80-01-02353- 2.

SKULOVÁ, Soňa. Časopis pro právní vědu a praxi. Brno: Masarykova univerzita v Brně, 1997, ISSN 1210-9126.

SKULOVÁ, Soňa a kol. Základy správní vědy. Brno: Masarykova univerzita v Brně, 2014, ISBN 978-80-210-7335-7.

VOMÁČKA, Vojtěch; ŽIDEK, Dominik a kol. Posuzování vlivů záměrů a koncepcí na životní prostředí. Brno: Masarykova univerzita v Brně, 2016, ISBN 978-80-210-8343-1.

Právní předpisy

Ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky

Zákon č. 248/2000 Sb., Zákon o podpoře regionálního rozvoje

Zákon č. 100/2001 Sb., Zákon o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů)

Sdělení č. 124/2004 Sb. m. s., Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o Úmluvě o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí

Zákon č. 183/2006 Sb., Zákon o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon)

Internetové zdroje

ARNIKA. *Co je územní plánování* [online]. [cit. 7.3.2021]. Dostupný na WWW: https://www.arnika.org/jak-se-zapojit-do-uzemniho-planovanimmr.cz/getmedia/35aa065d-88c1-4eb9-8a60-f87ab0d335e2/MMR-57333_2020_81-Info-mace-MMR-o-PUR-CR-pro-SU.pdf.aspx?ext=.pdf

ARNIKA. *Posuzování koncepcí (SEA)* [online]. [cit. 5.3.2021]. Dostupný na WWW: <https://arnika.org/posuzovani-koncepci-sea>

BÍLKOVÁ, Kristýna; ROSINOVÁ, Alžbeta. *Co je to EIA a k čemu je dobrá? Stav posouzení EIA po novele od ledna 2018* [online]. [cit. 5.3.2021]. Dostupný na WWW: <https://www.estav.cz/cz/5887.co-je-to-eia-a-k-cemu-je-dobra-stav-po-novele-od-ledna-2018>

CENIA. *Informační systémy EIA a SEA* [online]. [cit. 5.3.2021]. Dostupný na WWW: <https://www.cenia.cz/odborna-podpora/eiasea/informacni-systemy-eia-a-sea/>

CENIA. *Kritéria MA21* [online]. [cit. 3.3.2021]. Dostupný na WWW: <https://ma21.cenia.cz/cs-cz/%C3%BAvod/prorealiz%C3%A1tory/krit%C3%A9ria21kesta%C5%BEen%C3%AD.aspx>

CENIA. *O místní Agendě 21 - úvod* [online]. [cit. 3.3.2021]. Dostupný na WWW: <https://ma21.cenia.cz/Z%c3%a1kladn%c3%adinformace/Agenda21/tabid/101/language/cs-CZ/Default.aspx>

CENIA. *POSUDEK o vlivech záměru „Obchodně společenské centrum Černý Pelikán České Budějovice“ na životní prostředí* [online]. [cit. 21.3.2021]. Dostupný na WWW: https://portal.cenia.cz/eiasea/download/RUIBX0pIQzI0NF9wb3N1ZGVrRE9DXzEuemlw/JHC244_posudek.zip

CENIA. *Přehled aktivních realizátorů MA21* [online]. [cit. 3.3.2021]. Dostupný na WWW: <https://ma21.cenia.cz/P%C5%99ehledy.aspx>

CENIA. *Stanovisko* [online]. [cit. 21.3.2021]. Dostupný na WWW: https://portal.cenia.cz/eiasea/download/RUIBX0pIQzI0NF96YXZlcnlTdGFuRE9DXzEuZG9j/JHC244_zaveryStan.doc

CENIA. *stanovisko obalovna* [online]. [cit. 21.3.2021]. Dostupný na WWW: https://portal.cenia.cz/eiasea/download/RUIBX0pIQzU2NF96YXZlcnlTdGFuRE9DXzI3NDg3NzYwODUyNTYyNDQzMzAuemlw/JHC564_zaveryStan.zip

CENIA. *Zápis* [online]. [cit. 21.3.2021]. Dostupný na WWW: https://portal.cenia.cz/eiasea/download/RUIBX0pIQzI0NF96YXBpczFWUERPQ18xLmRvYw/JHC244_zapis1VP.doc

CENIA. *ZÁPIS VP - Obalovna ČB* [online]. [cit. 21.3.2021]. Dostupný na WWW: https://portal.cenia.cz/eiasea/download/RUIBX0pIQzU2NF96YXBpczFWUERPQ182MDE5Mjc5NTA5NTYyMTA1NzgxLnBkZg/JHC564_zapis1VP.pdf

CENIA. *Závazné stanovisko - obalovna České Budějovice* [online]. [cit. 21.3.2021]. Dostupný na WWW: <https://portal.cenia.cz/eiasea/download/>

[RUIBX0pIQzU2NF96YXZlcnlTdGFuRE9DXzI3NDg3NzYwODUyNTYyNDQzMZAuemlw/JHC564_zaveryStan.zip](https://portal.cenia.cz/eiasea/download/RUIBX0pIQzU2NF96YXZlcnlTdGFuRE9DXzI3NDg3NzYwODUyNTYyNDQzMZAuemlw/JHC564_zaveryStan.zip)

CENIA. *Závěr zjišťovacího řízení* [online]. [cit. 21.3.2021]. Dostupný na WWW: https://portal.cenia.cz/eiasea/download/RUIBX0pIQzU2NF96amlzdG92YWNpRE9DXzEucGRm/JHC564_zjistovaci.pdf

ČERNÝ, Karel. *Závěr zjišťovacího řízení* [online]. [cit. 8.3.2021]. Dostupný na WWW: https://portal.cenia.cz/eiasea/download/RUIBX0pIQzcxMI96amlzdG92YWNpRE9DXzI3NjMzODQxMDAyNDMwNzY1MzgueGRm/JHC712_zjistovaci.pdf

JANŠOVÁ, Marie. *Pojem samospráva, znaky a druhy* [online]. [cit. 27.2.2021]. Dostupný na WWW: <https://www.epravo.cz/top/clanky/pojem-samosprava-znaky-a-druhy-15446.html>

KADEČKA, Stanislav; RIGEL, Filip. *Výkon státní správy – kompetence, odpovědnost* [online]. [cit. 27.2.2021]. Dostupný na WWW: <https://www.mvcr.cz/odk2/soubor/vykon-statni-spravy-kompetence-pdf.aspx>

KOTALOVÁ, Kateřina; ŠIMON, David. *asb-portal* [online]. [cit. 21.3.2021]. Dostupný na WWW: <https://www.asb-portal.cz/architektura/obchodne-spolecenske-centrum-cerny-pelikan>

KRAJSKÝ ÚŘAD JIHOČESKÉHO KRAJE. *Oznámení* [online]. [cit. 8.3.2021]. Dostupný na WWW: https://portal.cenia.cz/eiasea/download/RUIBX0pIQzcxMI9vem5hbWVuaURPQ182NDAYNzIyOTQ2MzkwMzg3MTgwLnppcA/JHC712_oznameni.zip

KRAJSKÝ ÚŘAD JIHOČESKÉHO KRAJE. *Oznámení o konání veřejného projednávání dokumentace a posudku vlivů záměru na životní prostředí* [online]. [cit. 8.3.2021]. Dostupný na WWW: https://portal.cenia.cz/eiasea/download/RUIBX0pIQzcxMI9pbmYxVIBET0NfMTMyOTAzOTIyMTQyMDQ0MzI2OS5wZGY/JHC712_inf1VP.pdf

KRAJSKÝ ÚŘAD JIHOČESKÉHO KRAJE. *Posudek* [online]. [cit. 8.3.2021]. Dostupný na WWW: https://portal.cenia.cz/eiasea/download/RUIBX0pIQzcxMI9pbmZQb3N1ZGVrRE9DXzc0MzEzMjE5NjQxODk1NDk3NDMu cGRm/JHC712_infPosudek.pdf

KRAJSKÝ ÚŘAD JIHOČESKÉHO KRAJE. *Stanovisko* [online]. [cit. 9.3.2021]. Dostupný na WWW: https://portal.cenia.cz/eiasea/download/RUIBX0pIQzcxMI96YXZlcnlTdGFuRE9DXzE4MjMxODc5ODI5NDI2NDM5MTEucGRm/JHC712_zaveryStan.pdf

KRAJSKÝ ÚŘAD JIHOČESKÉHO KRAJE. *Závěr zjišťovacího řízení* [online]. [cit. 20.3.2021]. Dostupný na WWW: https://portal.cenia.cz/eiasea/download/RUIBX0pIQzI0NF96amlzdG92YWNpRE9DXzEuZG9j/JHC244_zjistovaci.doc

KUBECOVÁ, Jana. *Zápis* [online]. [cit. 9.3.2021]. Dostupný na WWW: https://portal.cenia.cz/eiasea/download/RUIBX0pIQzcxMI96YXBpczFWUERPQ182MDI4MzAwMDY0NjIyODcwMjcuelmlw/JHC712_zapis1VP.zip

KUČEROVÁ, Zdeňka; SKLENÁŘ, Tomáš; ROZMANOVÁ, Naděžda a kol. *Principy a pravidla územního plánování* [online]. [cit. 7.3.2021]. Dostupný na WWW: <http://www.uur.cz/images/5-publikacni-cinnost-a-knihovna/internetove-prezentace/principy-a-pravidla-uzemniho-planovani/kapitolaD/D5-2019-05-22.pdf>

LEBEDA, Tomáš; VLACHOVÁ, Kateřina. *Aktivní občanství a spokojenost s demokracií v Evropě* [online]. [cit. 13.2.2021]. Dostupný na WWW: https://www.ssoar.info/ssoar/bitstream/handle/document/5636/ssoar-2006-1-lebeda_et_al-aktivni_obcanstvi_a_spokojenost_s.pdf?sequence=1&isAllowed=y&lnkname=ssoar-2006-1-lebeda_et_al-aktivni_obcanstvi_a_spokojenost_s.pdf

MANAGEMENTMANIA.COM. *Veřejná správa (Public Administration)* [online]. [cit. 27.2.2021]. Dostupný na WWW: <https://managementmania.com/cs/verejna-sprava>

MINISTERSTVO PRO MÍSTNÍ ROZVOJ. *Informace MMR o Politice územního rozvoje České republiky (ve znění závazném od 11. 9. 2020) pro stavební úřady* [online]. [cit. 7.3.2021]. Dostupný na WWW: https://www.mmr.cz/getmedia/35aa065d-88c1-4eb9-8a60-f87ab0d335e2/MMR-57333_2020_81-Informace-MMR-o-PUR-CR-pro-SU.pdf.aspx?ext=.pdf

MINISTERSTVO VNITRA ČR. *Veřejná správa v České republice* [online]. [cit. 27.2.2021]. Dostupný na WWW: <https://www.mvcr.cz/soubor/verejna-sprava-v-ceske-republice.aspx>

MINISTERSTVO ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ. *Agenda 2030* [online]. [cit. 1.3.2021]. Dostupný na WWW: https://www.mzp.cz/cz/agenda_2030

MINISTERSTVO ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ. *Česká republika 2030* [online]. [cit. 1.3.2021]. Dostupný na WWW: https://www.mzp.cz/cz/ceska_republika_2030

MINISTERSTVO ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ. *Evropská úmluva o krajině* [online]. [cit. 3.3.2021]. Dostupný na WWW: https://www.mzp.cz/cz/evropska_umluva_o_krajine_smlouva

MINISTERSTVO ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ. *Místní Agenda 21* [online]. [cit. 3.3.2021]. Dostupný na WWW: https://www.mzp.cz/cz/mistni_agenda_21

MINISTERSTVO ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ. *Posuzování vlivů na životní prostředí* [online]. [cit. 4.3.2021]. Dostupný na WWW: https://www.mzp.cz/cz/posuzovani_vlivu_zivotni_prostredi

MINISTERSTVO ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ. *Posuzování vlivů na životní prostředí (EIA)* [online]. [cit. 4.3.2021]. Dostupný na WWW: https://www.mzp.cz/cz/posuzovani_vlivu_zameru_zivotni_prostredi_eia

MINISTERSTVO ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ. *Úmluva o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí* [online]. [cit. 1.3.2021]. Dostupný na WWW: https://www.mzp.cz/cz/umluva_pristup_informace

MINISTERSTVO ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ. *12/2017 Sb. m. s. SDĚLENÍ Ministerstva zahraničních věcí, kterým se mění a doplňuje sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 13/2005 Sb. m. s.* [online]. [cit. 3.3.2021]. Dostupný na WWW: [https://www.mzp.cz/C1257458002F0DC7/cz/evropska_umluva_o_krajine_smlouva/\\$FILE/OZV_cesky_text_EoUK_20170220.pdf](https://www.mzp.cz/C1257458002F0DC7/cz/evropska_umluva_o_krajine_smlouva/$FILE/OZV_cesky_text_EoUK_20170220.pdf)

MYNÁŘ, Petr. *DOKUMENTACE VLIVŮ ZÁMĚRU NA ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ* [online]. [cit. 8.3.2021]. Dostupný na WWW: https://portal.cenia.cz/e_i_a_s_e_a/_d_o_w_n_l_o_a_d_/RUIBX0pIQzcxMl9kb2t1bWVudGEjZURPQ181NTU0MzY1Mzc3MjEzNzcxNDA3LnppcA/JHC712_dokumentace.zip

NEŠPOR, Zdeněk R.. *veřejnost* [online]. [cit. 27.2.2021]. Dostupný na WWW: <https://encyklopedie.soc.cas.cz/w/Ve%C5%99ejnost>

OBLUK, Václav. *POSUDEK o vlivech záměru „Jižní tangenta České Budějovice, II. etapa“ na životní prostředí* [online]. [cit. 8.3.2021]. Dostupný na WWW: https://portal.cenia.cz/eiasea/download/RUIBX0pIQzcxMI9wb3N1ZGVrRE9DXzMyNjE1Nzc2OTQ0MzQ3NDAAwMjYucGRm/JHC712_posudek.pdf

PEŠKOVÁ, Hana. *Dokumentace* [online]. [cit. 21.3.2021]. Dostupný na WWW: https://portal.cenia.cz/eiasea/download/RUIBX0pIQzU2NF9kb2t1bWVudGFjZURPQ182OTM5Mzc3OTE5NjUxNzIwODg5LnBkZg/JHC564_dokumentace.pdf

PEŠKOVÁ, Hana. *Oznámení Obalovna Hochtief ČB* [online]. [cit. 21.3.2021]. Dostupný na WWW: https://portal.cenia.cz/eiasea/download/RUIBX0pIQzU2NF9vem5hbWVuaURPQ18xLnBkZg/JHC564_oznameni.pdf

POKOJ, Jaromír. *Posudek* [online]. [cit. 21.3.2021]. Dostupný na WWW: https://portal.cenia.cz/eiasea/download/RUIBX0pIQzU2NF9wb3N1ZGVrRE9DXzMyMzY5OTA3NjgzMDQzODk2OTQucGRm/JHC564_posudek.pdf

SEDLÁČEK, Jan. *Obec a samospráva* [online]. [cit. 27.2.2021]. Dostupný na WWW: <http://www.rokvobci.cz/zpravy-redaktoru/detail/587-obec-a-samosprava/>

STAVEBNIKOMUNITA.CZ. *Stavební slovník* [online]. [cit. 6.3.2021]. Dostupný na WWW: <http://stavebnikomunita.cz/page/stavebni-slovník-u>

SKULOVÁ, Soňa. *Rozhodování ve veřejné správě* [online]. [cit. 9.2.2021]. Dostupný na WWW: https://is.muni.cz/el/1422/jaro2018/MV936K/um/SV_PVP_2._prednaska_-_Rozhodovani_ve_verejne_sprave.pdf

VEREJNASPRAVA.ESTRANKY. *Orgány samosprávy* [online]. [cit. 27.2.2021]. Dostupný na WWW: <https://verejnasprava.estranky.cz/clanky/3.-organy-samospravy.html>

VYHNÁLEK, Vojtěch. *Dokumentace* [online]. [cit. 20.3.2021]. Dostupný na WWW: https://portal.cenia.cz/eiasea/download/RUIBX0pIQzI0NF9kb2t1bWVudGFjZURPQ18xLmRvYw/JHC244_dokumentace.doc

VYHNÁLEK, Vojtěch. *Oznámení* [online]. [cit. 20.3.2021]. Dostupný na WWW: https://portal.cenia.cz/eiasea/download/RUIBX0pIQzI0NF9vem5hbWVuaURPQ18xLmRvYw/JHC244_oznameni.doc

Články

BUDEJCKADRBNA. *Budějcké plány? Obchodní a administrativní centra* [online]. [cit. 21.3.2021]. Dostupný na WWW: <https://budejcka.drba.cz/krimi/budejcke-plany-obchodni-a-administrativni-centra.html>

BUDEJCKADRBNA. *Ve vnitrobloku na Lannovce měl stát obchodák a byty. Místo toho je z pozemků skládka* [online]. [cit. 21.3.2021]. Dostupný na WWW: <https://budejcka.drba.cz/zpravy/spolecnost/26318-ve-vnitrobloku-na-lannovce-mel-stat-obchodak-a-byty-misto-toho-je-z-pozemku-skladka.html>

ČERNÝ, Pavel. *Nový stavební zákon projednávají poslanci: Jaké jsou jeho pozitivní a negativní aspekty* [online]. [cit. 23.3.2021]. Dostupný na WWW: <https://www.fbadvokati.cz/cs/clanky/7326-novy-stavebni-zakon-projednavaji-poslanci-jake-jsou-jeho-pozitivni-a-negativni-aspekty>

ČERNÝ, Pavel. *Pozměňovací návrhy nového stavebního zákona: jaká přináší zlepšení a jaké mají vady?* [online]. [cit. 27.3.2021]. Dostupný na WWW: <https://www.fbadvokati.cz/cs/clanky/7474-pozmenovaci-navrhy-noveho-stavebniho-zakona-jaka-prinasi-zlepseni-a-jake-maji-vady>

ČESKÁ TELEVIZE. *Černý pelikán není v českobudějovické Vídeňské čtvrti vítaný* [online]. [cit. 21.3.2021]. Dostupný na WWW: <https://ct24.ceskatelevize.cz/regiony/1408293-cerny-pelikan-neni-v-ceskobudejovicke-videnske-ctvrti-vitany>

DENÍK VEŘEJNÉ SPRÁVY. *Stavební zákon zůstává prioritou – I. část* [online]. [cit. 23.3.2021]. Dostupný na WWW: <http://www.dvs.cz/clanek.asp?id=6796917>

FRANK BOLD ADVOKÁTI. *Nový stavební zákon* [online]. [cit. 27.3.2021]. Dostupný na WWW: <https://novystavebnizakon.cz/>

KOTALOVÁ, Kateřina; ŠIMON, David. *Obchodně-společenské centrum Černý pelikán* [online]. [cit. 21.3.2021]. Dostupný na WWW: <https://www.asb-portal.cz/architektura/obchodne-spolecenske-centrum-cerny-pelikan>

MAGISTRÁT MĚSTA ČESKÉ BUDĚJOVICE. Zahájení stavby obchvatu Českých Budějovic, dokončení prací na viaduktu na Rudolfovské třídě, nošení služebních baretů strážníky Městské policie, výstavba obchodního centra „Černý pelikán“ a výstavba aquaparku ve Stromovce [online]. [cit. 21.3.2021]. Dostupný na WWW: https://www.cbudejovice.cz/cz/magistrat/Documents/Archiv%20poskytnut%C3%BDch%20informac%C3%AD/110831_2.pdf

PELÍŠEK, Antonín. *Asfaltárna v Budějovicích je opět ve hře, investor našel skulinu* [online]. [cit. 21.3.2021]. Dostupný na WWW: https://www.idnes.cz/ceske-budejovice/zpravy/ceske-budejovice-hochtief-asfaltarna-obalovna-okruzni.A190725_491187_budejovice-zpravy_epkub

PELÍŠEK, Antonín. *Budějovice jsou proti stavbě obalovny, město by dopravou asfaltu trpělo* [online]. [cit. 21.3.2021]. Dostupný na WWW: https://www.idnes.cz/ceske-budejovice/zpravy/obalovna-zivicnych-smesi-okruzni-ulice-ceske-budejovice-radnice-proti-asfalt-dalnice-d3.A190225_103719_budejovice-zpravy_khr

PELÍŠEK, Antonín. *Jedna část Jižní tangenty má první povolení, druhá dál čelí žalobě* [online]. [cit. 19.3.2021]. Dostupný na WWW: https://www.idnes.cz/ceske-budejovice/zpravy/jizni-tangenta-ceske-budejovice-povoleni-zalobe-vcelna-borsov-roudne-doprava.A190809_082729_budejovice-zpravy_khr

PELÍŠEK, Antonín. *Kontroverzní silnici u Českých Budějovic se bude zabývat krajský soud* [online]. [cit. 9.3.2021]. Dostupný na WWW: https://www.idnes.cz/ceske-budejovice/zpravy/jizni-tangenta-soud-budejovice-borsov-vidov-krajina-petice-silnice-dalnice.A180118_083731_budejovice-zpravy_khr

PELÍŠEK, Antonín. *Projekt na byty v budějovickém vnitrobloku narazil, i kvůli parkovišti* [online]. [cit. 21.3.2021]. Dostupný na WWW: https://www.idnes.cz/ceske-budejovice/zpravy/cerny-pelikan-ceske-budejovice-byty-lannova-rudolfovska-projekt-vady.A181211_103135_budejovice-zpravy_khr